

නිර්මල ඉදිදැහැම කොඳා...

මෙය මනෙ යුගයේ ජීවිතයේ යථාර්ථය පිළිබඳ සාකච්ඡා කෙරුණු වටිනාම සංවාද කිපයකි.

සංවාද අංක ①

පුජ්‍ය ගලතර ධම්මරත්න ස්වාමීන්වහන්සේ සමඟ කළ සංවාදයක්

මෙය නොමිලේ බෙදන පොතකි

ප්‍රථම මුද්‍රණය 2008 සැප්තැම්බර්

සංවේදී සහෘද්‍ය පර්ෂදය ඉදිරිපත් කිරීමක්

සංවේදී සහෘද්‍ය ඡර්ඡදය

අංක: 67/35 ආසිරි පෙදෙස, රජ මාවත, රත්මලන

E-mail: reality2554@gmail.com

ISBN 978 - 955 - 8253 - 05 - 2

© සියලුම හිමිකම් කර්තෘ සතුයි

N. Warnakula No: 08 Ranajayagama, Waidya Road, Dehiwala

Mobile : 0094 - 0785 271 274 Mobile - 0094 - 077 44 88 776

මෙම පොතෙහි සඳහන් ධර්ම සාකච්ඡාව සඳහා මගේ මිතුරෙකු වන ඔමල් වින්දන හිඳුරංගල සමඟ සහභාගි වූහ. සංවේදී සහෘද්‍ය පර්ෂදයේ මිතුරන් නිර්මල බුදුදහම දේශනා කරන ස්වාමීන් වහන්සේලා සොයා යන පිරිසකි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අපට මෙම ස්වාමීන් වහන්සේලා මුණගැසුණි. එහිදී අපට පූජ්‍ය ගලතර ධම්මරත්න විහාරස්ථානයේ ඉතා වටිනා ධර්ම කරුණු රැසක් දේශනා කළ සේක. එම කරුණු සියල්ලම මෙම පොතෙහි සඳහන් වේ. අප අසන විවිධ ප්‍රශ්නවලට උන්වහන්සේගෙන් ඉතා වටිනා පිළිතුරු පොතකට ගොනුකර ඔබ අතට පත්කිරීමට කලක සිට අප වෙහෙසුණි. අප අසන ප්‍රශ්නවලට උන්වහන්සේගෙන් පැහැදිලි පිළිතුරු අසන්න ලැබීම අපගේ මහත් භාග්‍යයකි. එයට උන්වහන්සේට අනේකවාදයක් පිං.

ඔබට උන්වහන්සේ වැඩ සිටින ආරාමයට ගොස් ධර්මය සාකච්ඡා කිරීමට අවශ්‍ය නම් එම ආරාමයේ ලිපිනය, දුරකථන අංකය, ගමන් මාර්ගය මෙම පොතෙහි සඳහන්වේ. ඔබට හැකි සෑම අවස්ථාවකම උන්වහන්සේලා මුණගැසී ඉතා වටිනා ධර්ම කරුණු රැසක් එකතු කරගන්නේ නම් එය ඔබට ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වේවි. මෙම ස්වාමීන් වහන්සේලා වැඩවසන වෙනත් ප්‍රදේශ. අනුරාධපුරය, මාවනැල්ල, නාරම්මල, මීගමුව යන ප්‍රදේශවේ.

මෙම පොත පැහැදිලිව සකස් කිරීමට විවිධ අයුරින් සහයෝගය දක්වූ ශාමලී දිල්ලරක්කි දියනියටත්, වන්දිකා දමයන්ති, රුවිනි හිඳුරංගල, සී. පීරසිංහ මහතා, පී. වසන්ත, රුවන් සංජීව (කවරය නිර්මාණය), අතුල වීරතුංග මහතා, ගුණතිලක මහතා ඇතුලු සියලුම දෙනාටම අපගේ ස්තූතිය පිරිනැමෙනුයේ ඉතා ගෞරවයෙනි

ස්තූතියි

කර්තෘ, **ඩන්. චර්ඡනුල**

ස්වාමීන් වහන්ස වැඩවසන ආරාමයේ ලිපිනය
පූජ්‍ය ගලතර ධම්මරත්න විහාරස්ථානයේ විහාරික
බුද්ධරත්න ආශ්‍රමය
මැටියගනේ, බෙලිගල (සබර), කෑගල්ල.
දුරකථන අංකය : 0353 350 585

.....ඊප දෙදෙනා ස්වාමීන් වහන්සේ වැඩ සිටින ආරාමයට ළඟාවන විට එදින රාත්‍රි විය. ඒ සහ අන්ධකාරය කුළින් අතුරු පාරවල්. වෙල්යායවල් හරහා ගමන්කර තරමක් වෙහෙස වුවත් අපට ස්වාමීන් වහන්සේ මුණගැසීමේ උචමනාව ඉතා උතුම් කරුණක් විය.රාත්‍රි වුවද ස්වාමීන් වහන්සේ අප සමඟ මෙම සාකච්ඡාව ආරම්භ කළසේක.

ප්‍රශ්නය:- *ස්වාමීන් වහන්ස.....* *අපි බුද්ධ ධර්මය ගැන උනන්දු වන අය. අපට මේ ජීවිතයේදී ධර්මය විදියට අගන දැකින දේවල් අනුව මේ වගේ දේවල් බෞද්ධ දර්ශනය තුළ තිබෙන ප්‍රවේනික කියලා හිතෙනවා. ගොඩක් විෂයවතු දැනවෙන තැන්, නොගැළපෙන තැන්, තිබෙනවා. කුතුහලයක් ඇතිවෙනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ සත්‍ය මොක්කද කියලා සොයා ගියා වගේ අපට බුදුරජාණන් වහන්සේ තිවැරදිව දේශනා කළ දර්ශනය මොක්කද කියලා හොයන්න ඕනවෙලා තියෙනවා. අපි නොයෙක් තැන්වලට ස්වාමීන් වහන්සේලා හමුවන්න ගියා. ඒ තැන්වල ස්වාමීන් වහන්සේලා විවිධ මතවල ඉන්නවා. ගොඩක් අපැහැදිලි තැන් තිබුණා. ඔබ වහන්සේ මුණගැසුණේ ඒ ගැන සංවාදයක යෙදෙන්න.*

ස්වාමීන් වහන්සේගේ පිළිතුර:-අපි දන්නවනේ සිද්ධාර්ථ කුමාරයා ගිහිගෙයින් නික්මුණේ ලෝකික වශයෙන් කිසිම අඩුපාඩුවක් තිබිලා නෙමෙයිනේ. සිද්ධාර්ථ කුමාරයා ගිහිගෙයින් නික්මුණේ අප දන්නා පමණින් ලෙඩා මහල්ලා මළකඳු පැවිද්ද යන සතර පෙර නිමිති දැකීමකින් කියලා අපි අහලා තියෙනවනේ.

.....සමහර සුත්‍රවල තියෙන්නේ මව්පියන් හඬාවැළපෙද්දීම ගිහිගෙයින් නික්මුණේ කියලා.පාත්‍ර සිවුර ඇතුළු තාපස ප්‍රවෘත්තවත් අරගෙන නික්මුණේ කියලා. මජ්ඣිම නිකායේ අරියපරිසෙන සුත්‍රයේ එහෙම සඳහන් වෙනවා.

.....එතනදී ලෙඩා මහල්ලා මළකඳු කියන එක දාර්ශනික වශයෙන් සිද්ධාර්ථ කුමාරයා දැකපු දෙයක් ලෙස අපට හිතන්න වෙනවා.කවදාවත් මහල්ලෙක් දැකලා නැහැ, ලෙඩෙක් දැකලා නැහැ, මළකඳුක් දැකලා නැහැ, එළානේ දැකලා තියෙන්නේ කියලා සඳහන් වෙන්නේ. එතකොට උන්වහන්සේ එහෙම බොළඳු කෙනෙක්ද කියලා සැකයක් ඇතිවෙනවා, ලොව්තුරා බුදුවන අවසාන ජීවිතයේදී.

සිද්ධාර්ථ කුමාරයා දැක්කේ ජීවිතය ලෙඩක් ලෙස.

ජීවිතයම රෝගයක් ලෙස.....!

දැන් අපි නොයෙක් නොයෙක් අසනීපවලට බෙහෙත් කරගන්නවා වගේ. ජීවත්වෙනවා කියන එක රෝගයක්. හැමවිටක ම ලෙඩෙකුට ප්‍රතිකාර කිරීමක් වගේ.

ධායික වශයෙන් බැලුවත් මානසික වශයෙන් බැලුවත් එහෙමයි

.....කායික වශයෙන් බැලුවම අපට එක ඉරියව්වක ඉන්න බැහැ.

නැගිටිනවා, වාඩිවෙනවා, නිදාගන්නවා, හැරෙනවා,

එක ඉරියව්වක ඉන්න බැහැ. ඒ වේදනාව මතු වෙනකොට ඒ ඉරියව්ව වෙනස් කරන්නේ.

ඒ වේදනාව මගහරින්න ගන්න පිලියම තමයි ඒකට දෙන ප්‍රතිකාරය.

කුසගින්න ලෙඩක්.....!

ඒක බුදුනාමුදුරුවෝම වදාරනවානේ, "පිගවිනා පරමා රෝගා" කියලා.

ලොකුම රෝගය බඩගින්න කියලා.

ඒකට කරන පිලියමේ බෙහෙත තමයි ආහාරදීම.

එය ඒ රෝගයට පිලියම තමයි, ප්‍රතිකාරය. ඒ රෝගයට වේදනාවට කායික වශයෙන් කොච්චර පිලියම යෙදුවත්, දැන් හරි දැන් හරි කියලා හිතුවට ආයෙත් ආයෙත් වේදනාව නැවත වරක් පහළ වෙනවා.

එතකොට මානසික වශයෙන් බැලුවාම මානසිකව ඇතිවන අවශ්‍යතා තියෙනවනේ,

.....දැන් තිතේ තියෙනවා..... දෙමව්පියන් නොදැක ඉන්න බැහැ.

දෙමව්පියන් දකින්න ඕනේ,

ඇහැට ප්‍රියමනාප රූප දකින්න ඕනේ,

ශබ්ද ප්‍රියමනාප ඒවා අහන්න ඕනේ,

ගඳ, සුවඳ, රස, ස්පර්ශ.ඒවා මානසික ඒවනේ.

ඒවා ලබාදන්නත් ඇති වෙනවද...?

දෙමව්පියෝ, මාස ගණනකට පස්සේ අප ඉන්න දුරුවෝ ආවම එයාලා දැකලා සතුටු වෙනවා..... ගියාම ආයෙත් ශෝකවෙනවා. එතකොට ආයෙත් අර දුරුවෝ නොදැකීමේ රෝගය හටගන්නවා.

දෙමව්පියෝ පිලියම වශයෙන් සලකන්නේ දුරුවෝ ගෙදරට එන එක.

නමුත් ලෙඩේ සුව නැහැනේ.....!

නැතිවෙනකොට.....ඒ ලෙඩේ හැමදාමත් තියෙන එකක්නේ....!

.....මාසේ අන්තිමට පඩිටික අතට ගත්තාම සතුටයි.

නමුත් ක්‍රමයෙන් වියදම් වෙනකොට ශෝකයි.

ඒ වගේ ජීවිතයම අර විදියට බලන්න මානසිකව කායිකව,

නැද්ද ඔතන අඩුවක්....?

ඒ අඩුව පුරවන එක නේද පීවත්වෙනවා කියන්නේ.

ඒ අඩුව පුරවන්න ගන්න පිලියම් නේද පීවත්වෙනවා කියන්නේ.

නමුත් රෝගය ඉවර නැහැනේ.

.....ලෙඩෙක් දැක්කා.....!

.....මහල්ලෙක් දැක්කා.....!

.....අපි දකින මහල්ලා කියන්නේ වයස හැට විතර පැන්න කෙනෙක් ගැනනේ.

.....එතනදී සිද්ධාර්ථ කුමාරයා මහල්ලෙක් දැක්කත් දාර්ශනික වශයෙන් මහල්ලා කියන්නේ දීර්ම, සිද්ධාර්ථ කුමාරයා ඒක දැක්කා. අපට අපේ දීර්ම, වෙනස්වීම, මහලුවීම නොපෙනුනාට සිද්ධාර්ථ කුමාරයා තරුණ කාලයේම ඒක දැක්කා. කුමාරයා වන්න ඇමතිගෙන් අහලා මාලිගයට ගිහින් ඒ ගැන සිතනවා. එහෙම දැක්කොත්තේ ගිහිගේ ගැන අවබෝධවෙලා පීවිනේ සත්‍යය අවබෝධය සොයන්න සිතෙන්නේ.

අපට මහලුවෙලාවත් නොපෙනෙන අපේ දීර්ම, වෙනස්වීම, මහලුවීම සිද්ධාර්ථ කුමාරයා තරුණ කාලයේම දැක්කා. ඒකයි සිද්ධාර්ථ කුමාරයායි අප අතර තියෙන වෙනස. අපිට අතින් අය මහලුවෙනවා පේනවා. උදේහවා හැමදාම කන්නාඩියෙන් දකින අපේ මහලුවීම අපට පේන්නේ නැහැ. කුමාරයාට පෙනුනා තමා තුල ඉන්න මහල්ලා. තමාතුලින් ධර්මය දක්කා. නිවැරදි මහල්ලා නැමති දීර්ම දක්කා. අපට තියෙන්නේ දැනුමක් විතරයි. දැනුම ප්‍රමණවත් නැහැ. දැනුම කටාකරලා ඉවරවෙනවා. එහෙම බැහැ. දකින්න ඕනේ. තමාතුලින්ම තමයි ධර්මය දකින්නේ.

.....මහල්ලා කියන්නේ දීර්ම. උපන්දා පටන් මහලු වීම. ඒ දීර්ම නිසා තමයි අර වේදනාව කොච්චර හරි මතු වෙන්නේ. දිරණ කොටස් ඉවත් කරනතුරු වේදනාවට ඉරියව් මාරු නොකරම ඉන්න බැර ඒකයි. දීර්මටනේ වැයවෙන්නේ අපි ගන්න ආහාර,

ඊ.....දීර්මටනේ වැයවෙන්නේ අපි බොන වතුර, එය ඒ දිරණ ඒවා අලුතෙන් හඳුන්නනේ. ඒ කියන්නේ අඛණ්ඩව මුල සිටම අපේ ශරීරය මහල්ලෙක්. මුල සිටම මේක දිරනවා. එතකොට ඒ දීර්ම කොයි මොහොතකවත් නතරවෙලා නැහැ.

මරණයක් දැක්කා.....!

මරණයක් දැක්කා කියනකොට, අපි ස්ථිරව ඉන්නවා කියලා හිතන් හිටියට හිතන හිතන අරමුණක් ගානේ අපි මැරෙනවා. ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කරන වාරයක් ගානේ හිත කය දෙක ඉපිද නැසෙනවා.

ඇත්ත... පීවත්වීම නොවෙයි.

පීවත්වෙන්න හඳුන මොහොතක් ගානේ මැරෙන එකයි.....!

ඊ.....උප්පින්න එහෙම දැක්කොත් හේද එයාට මේ ධර්මතාවයේ තවදුරටත් ඉඳිමෙන් හරයක් නැහැ කියලා වැටහෙන්නේ. ඒ ජරා මරණ ඉක්මවන තුරු උත්වහන්සේට අවශ්‍ය වුණා ඒක සොයා ගන්න. ඒ තුළ කොච්චර සැප සම්පත් ඇති ලෝකික ජීවිතයක් ගත කළත් ලෙඩා මහල්ලා මළකඳෙන් මිදිලා නැහැ.

ඒකෙන් මිඳෙන්න ඕන වුණා.....!

ජාතියක් නැති, ජරාවක් නැති, ව්‍යාධියක් නැති, මරණයක් නැති තත්වය සොයන්න ඕන වුණා.....!

.....ස්වාමීන් වහන්ස, ඒකෙන් මිඳෙන්න නිර්වාණය අවබෝධ කරගන්නම ඕනේ නේද.....?

.....මුච්චි!

.....ස්වාමීන් වහන්ස, ඊට වෙනා තියෙන කියමන තත්වයක් තැද්ද.....?

.....තියනවා.....! තාවකාලිකයි.....!...

ඒ තාවකාලික බවට රැවටෙනවා

දැන් හරි..... දැන් හරි..... කියලා රැවටෙනවා

බලනකොට හරි නැහැ. පළමු තත්වයටම අඩුව දැනෙනවා.

.....ස්වාමීන් වහන්ස, නමුත් ජීවිත කාලයක් තුළ අඩුම දුක් ප්‍රමාණයක් විදින විදියට ජීවිතය සංවිධානය කරගන්න බැරිද.....?

.....පුළුවන්.....! ලෝකිකයි.....! මුලාවීමක්.....දුක් ඉවර නැහැ

.....ස්වාමීන් වහන්ස, ඒ තුළ දුක අත්වී අපි බලාපොරොත්තු වෙන දේද ළං කර ගැනීමක් සිදු වෙනවා නේද.....?

.....හරි.....මම කියන්නේ මෙලොව වශයෙන් වඩාත් දුක් කරදර අඩු ජීවිතයක් ගතකරන්න අවශ්‍ය කරන පහසුකම් සහිත ජීවිතයක් සලසා ගත හැකියි කියලා.

ඒ දුක කියන එක අපි මේ බාහිරින් දුක කියලා සලකන වචනෙට අයිති දුකක් නියනවනේ.

.....අපි දුක කියලා සලකන්නේ අපිට ආහාර පාන ගිතතාවයක් ඇති නම් ඒක දුකක්.

.....මිල මුදල් අඩුකම දුකක්

.....ඒ වගේ එදිනෙදා ජීවිතයේ ලෙඩ රෝග බහුල නම් දුකක්.

ඒවට මිල මුදල්වලින්, හව හෝග, සැප සම්පත්වලින් ඒ දුක හුගාක් දුරට අඩුකර ගන්න හැකි. බේත් හේත් වලින් අඩුකර ගන්න හැකි.

නමුත් එහෙම වුණා කියලා සංසාරික මූලධර්මයෙන් මිදුනේ නැහැනේ. පෙර පිංවලට සැප විපාක ලැබුණත් ඒවා ගෙවෙනවා. සමහරවිට දුගතියට යන්නත් ඉඩ තියනවා.

.....සැබෑ ඉවරයක් නැති දුකින් අපි මිදිලා නැහැනේ.

ඔබ කියන ජීවිතය තාවකාලික වශයෙන් අපට හිටිය හැකි. නමුත් සංසාරික වශයෙන් මිදිලා නැහැ. සංසාරික වශයෙන් ඉවරයක් කළේ නැහැ. මෙලොව ජීවිතයේ ඔබ ඔය කියන තත්වයට හිටිය හැකි.

.....සැවෑමින් ව්‍යාජය, ඒක ගර්ම සංකීර්ණය

.....සිංකීර්ණ නැහැ.....!මේ කියන දුක එදිනෙදා ලෙඩක් හැදුනාම තියන දුක, මුදල් නැති වෙනකොට තියන දුක.....! ඒක නෙවෙයි...මේ කියන දුක.....! ඒක නෙවෙයි දුක යන්නෙහි සැබෑම අර්ථය.

.....දුක කිව්වේ.....ගැඹුරෙන්ම අපි, මට අයිති නැති, මේ ලෝකෙට අයිතිට

මේ රූපය අල්ලගෙන මම කියලා ඕකේ රැඳිලා ඉන්නවා. ඒ රූපය මම කොට රැඳිලා රූපයෙන් යම් ආශ්වාදයක් සතුටක් බලාපොරොත්තුව මේ රූපය පරිහරණය කරනවා. මේ රූපය පරිහරණය කරනතාක් ලබන සුවයට වඩා අප්‍රමාණ දුක් වේදනා ගොඩක් ඒකෙන් පහිත වෙනවා.

අනිත්‍ය වන රූපයකින් නිත්‍ය සැපතක් ලබන්න බැහැ.

අනිත්‍ය වන දේකින් නිත්‍ය සුවයක් ලබන්න බැහැ.

ඒ සුවය අනිත්‍ය වනකොට නැවත නැවත ඒ සුවය ඕන වෙනවා.

නැවත නැවත ඒ සුවය ඕන වෙනවා කියන්නේ, නැවත නැවත ඒ සුවය හොයන්න ඕන වෙනවා. ඔය සුවය ලබන්න විවිධ උපක්‍රම හොයන්න වෙනවා.

ඒත් තියෙන්නේ නැහැ.

එතකොට එයා ළග අන්තිමට ඇති වුණේ, ප්‍රතිඵලය...අතෘප්තිකර බවක් පමණයි.

උදාහරණයකට මත්පැන් බොන කෙනෙක් ගැන සිතන්න.

ඉස්සෙල්ලාම මත්පැන් ගත්තේ හැමදාම මත්පැන් ගන්නවා කියලා නොවෙයි.

මොහොතකට ගන්නා....! දුම්පානය කරන්න සිගරට් එකක් බිච්චා....!

ඊළඟට එයාට ඒක තෘප්තියක් වුණා.

දැන් එයාට ඒ තෘප්තිය ලබන්න හැටහැට බොන්න වුණා.

දැන් එයා ළඟ හැමවිට ම ඉතිරි වෙලා තියෙන්නේ තෘප්තියද....? අතෘප්තියද....?

සැබෑ ලෙස අතෘප්තිය ටික වෙලාවකින් බිලා, අතෘප්තිය අයිනි කරගන්නවා.

.....නමුත් ආයෙත් අතෘප්තිය මතු වෙනවා

මත්පැන් නොබොන කෙනාට මත්පැන් පිළිබඳ අතෘප්තිය නැහැනේ.....

ඒක පටන්ගත්තේ නැති කෙනාට අතෘප්තිය නැහැනේ.

මත්පැන් සිගරට් පටන්ගත්තේ නැති කෙනාට මත්පැන් සිගරට් පිළිබඳ අතෘප්තිය නැහැනේ.

එහෙනම් සැප හොයන්න ගිය කෙනාටම හේද දුක ලැබුණේ....?

තෘප්තිය හැමවිටම ලබන්න ගිය නිසා හේද දුක ලැබුණේ....?

.....**ස්ථාවරත් වහන්ස, තවත් ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා....**

අපේ **සමාජය** අනුලේ විවිධ **පුද්ගලයින්** විවිධ **වෙනවා**. අපට විවිධ **අරමුණු** තියෙනවා. **ආයාසයකින්** අප **ගොඩනගා** ගන්න **සමාජ** තත්වයක් තියෙනවා. **ස්ථාවර** **සමාජ** තත්වයක් තියෙනවා. **සුඛෝපභෝගී** විචිතයක් කියලා **සිතමු**.

ඒ **සුඛෝපභෝගී** විචිතය තුළ **අපගේ** බලාපොරොත්තු **ඉටුකර** ගැනීමේ **යම්** කිසි **හැකියාවක්** **ගොඩනගා** ගැනීමේ **පුළුවන්** තත්වයක් **අතිවෙනවා**. ඒ තුළ **අපි** **යම්**කිසි **සුවයක්** **විඳිනවා**. ඒක **අතින්** බව **අතින්**. නමුත් ඒ විචිත **පැවැත්ම** තුළ **විදින** **සැප** **දුක** **අතර** **පරතරයක්** **සාමාන්‍ය** විචිතයක **සාමාන්‍ය** **මනුෂ්‍යයින්** විවිධ **ගැටිම්** තුළින් **අතිවන** **විත්ත** **පීඩාව**, **බලාපොරොත්තු** **කඩවීමේ** තත්ව **අතර** **ලොකු** **පරතරයක්** තියෙනවා.

.....මිච්චි තියෙනවා....!

ඒ තුළ අරයා සහනයකින් ඉන්නවා මෙයා අසහනයකින් ඉන්නවා. ඒක හරි....! **බුද්ධ** **චරිතය** දෙස බැලුවාම **ඔක්කොටම** **වැඩි** **සුඛෝපභෝගී** **ජීවිතයක්**, **සිද්ධාර්ථ** **කුමාරයාට** තිබුණානේ. මා **බුදුහාමුදුරුවන්**ම හැම **එකටම** **උදාහරණයට** ගන්නවා නොවෙයි.

අයි **සිද්ධාර්ථ** **කුමාරයා** ගිහි ගෙයින් **නික්මුණේ**?

ඊපි බුදුහාමුදුරුවන් අවිශ්වාස කරන්නේ නැහැනේ. බුදුහාමුදුරුවෝ සත්‍යයට පැමිණෙන බව අපි ගෞරවයෙන් පිළිගන්නවා. සිද්ධාර්ථ කුමාරයාට ඔහු කියන සුඛෝපභෝගී ජීවිතයක් තිබුණත් අපි සිද්ධාර්ථ කුමාරයා ගිහිගෙයින් නික්මුණෝ....?

.....**ස්වාමීන් වහන්ස, සදාකාලික විමුක්තියක් නොයන්නනේ.**

.....ඵතකොට ඒකෙන් පෙනුනානේ ලෞකික ජීවිතය තාවකාලිකව ඇතිවන දුක් සංසිඳුවීමක් මිස, නැවත පහළවීම ඉවරයක් නැති බව.

.....**ස්වාමීන් වහන්ස, ඒ විද්‍යට යනවා නම් ආප්ති සදාකාලික විමුක්තියක් නොයාගෙන යන්න තනිකරම ගිහි ජීවිතයෙන් ආප්ති වෙන් කර ගන්න ඔහු ඉන්ද්‍රිය ස්වාමීන් වහන්ස....?**

.....හිරිහැර.....!.....ඵක මෙහෙමයි.

ගිහි ජීවිතයෙන් අපි වෙන් වෙන්න ඕනේ අවස්ථා එනවා, ඊට ඉස්සෙල්ල අපට ගිහි ජීවිතයෙන් අපි වෙන් වෙන්න පසු බිමක් මනසේ නිර්මාණය වෙන්න එපැයි.

අපි එතනට ඇවිල්ලා ඉන්න එපැයි.

ගිහි ජීවිතයෙන් අපි වෙන් වෙන්න ඕනෙද නැද්ද කියලා තීරණය කළයුත්තේ වුවමනාවේ තීරණය හරියට නිවැරදිව දැනගෙනනේ.....

.....බෝසතාණන් වහන්සේ ගිහිගෙයින් නික්මුණා තරමින් සත්‍ය අවබෝධය වුණේ නැහැනේ. ඵක ඵ කාලේ තිබුණු රටාව. ඵ කාලේ හැම කෙනෙක්ම ලෞකික ආශාවන් අත්හැරලා තපසට යන ක්‍රමයක් තිබුණා. බෝසතාණන් වහන්සේ ඵක අනුගමනය කළා.

.....නමුත් ඵ පමණකින් උන් වහන්සේට නිවන් ලැබුණේ නැහැනේ. බුද්ධත්වය ලැබුණේ නැහැනේ. පස්සෙ කාම සුඛල්ලිකානු යෝගය, අත්තකිලමථානු යෝගය අත් අරින්න සිද්ධ වුණානේ.

ඵතකොට මෙතන ගිහි පැවිදි ප්‍රශ්නයක් ද තියෙන්නේ....

සත්‍යය අවබෝධය කියන එකද....?

.....ස්වාමීන් වහන්ස, සත්‍යය අවබෝධයක් අවශ්‍ය නැතැන්නේ, අපට අපේ ජීවිතය තුළ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට වෙනුවානම්.

.....ඉෂ්ට වෙනවනම් හොඳයි. නමුත් ඉෂ්ටවෙන්නැති එකයි වැඩේ.

ඉෂ්ට වෙනවයි කියලා හිතාගෙන ඉන්නවාක් එයා මෝඩයි. අවබෝධයකින් තොරයි.

.....ස්වාමීන් වහන්ස, ඉෂ්ටවෙනවයි බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්න එක තෙවෙයි කියන්නේ. ඉෂ්ට කරගන්න අපිට සමාජ ජර්‍යයක් ගොඩනගා ගන්න බැරිදු....?

.....ප්‍රීඵවන්.....

.....ස්වාමීන් වහන්ස, ඒ වගේ තත්වවල ඉන්න මිනිස්සු සමාජයේ ඩිනේ තරම් ඉන්නවානේ.

ඉන්නවයි කියලා කියන්නේ ඔබ අනුන් දිනා බලලානේ. ඔබ ඒ තත්වයට පත්වෙලා නැහැනේ. ඒ කෙනෙක්ගෙන් අහලා බැලුවොත්, එයා තවත් උපකල්පනවල ඉන්නවා මට වඩා අරගොල්ලො නම් හොඳට අරි කියලා. අපි අනුන්ගේ හිත් තුළින්නේ ඒ කියන්නේ. ධනවත් මිනිස්සු හිතන්නේ දුප්පත් මිනිස්සු නම් සුවයකින් ඉන්නවා. එදිනෙදා හොඳින් ඉන්නවා. අපට විතර මේ වෙහෙසක්, අපට විතර මේ පීඩා නැහැනේ කියලා.

.....ස්වාමීන් වහන්ස, මං දන්න පුද්ගලයෙක් ඉන්නවා. දැන් විශ්‍රාමිකයි. එයා උගත් කෙනෙක්. උසස් සමාජ තත්වයක් ගොඩනගා ගෙන ඉන්න කෙනෙක්. එයා උපතින් බුද්ධාගමේ. එයන් එක්ක කතා කරද්දී එයා කියනවා ආගම් සමාජය තුළ උගත්වන සම්ප්‍රදා ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් ගොඩනගා ගැනීමට අරින ඉගැන්වීමක් මිස ඉන් එතරා ගිය දෙයක් ලෙස දැකින්නේ නැති බව. නමුත්, එයා ජීවිතය තුළ තෘප්තිමත්ව ජීවත් වෙනවා.

.....ඒ තෘප්තිමත් වෙන්නේ එයා බුදුදහම ගැඹුරින් නොතෝරාගත් නිසා.

අර ලිප ගිනි මොලවන තෙක් දියසැලියේ කිව්වා වගේ. යන්නම් උණුවන විට වතුරේ නටන කකුලුවා දන්නෙ නැහැ එයාට වෙන්න යන ඉරණාම. ඒ නිසා එයා හිතනවා එයා සිටිය තැනට වඩා කොච්චර සුවයක් මට දැන් තියනවද කියලා.

.. ඒ වගේ ඔය කියන තැනැත්තට එයාට අවශ්‍ය වෙලාවට ආහාර ටික, බේත් හේත් ටික ඇතුළු සියලු ඉන්ද්‍රියයන් සතුටු කරන හැම දේම ලැබෙන කොට එයා හිතනවා දැන් හරි කියලා. එහෙම හරි කියලා යම්කිසි කුසල විපාකයකට හේතුවකට හෝ කුමන හේතුවකට හෝ එහෙම යෙදුනාම ඒකෙන් සතුටු වීම වරදක් කියනවා නෙවෙයි. ඒකට ඉරිසියාවකුත් නෙවෙයි. නමුත් එයාට ඔය තත්වය හැමදාම රඳවා ගන්න පුළුවන්ද...?

.....එයා මේ ගෙවන ජීවිතය තුළ ඉන්නේ, බුද්ධිමත්ව ගොඩනගා ගත්ත පරිසරයක් ඇති නිසයි කියලා අපි හිතනවා. ඒක හරිවෙන්න පුළුවන්. නමුත්, දැන් එහෙම බුද්ධිමත්ව ගොඩ නගාගත් පරිසරයක් තුළ එයා හිටියත්, යම් තැනකදී හදිසි රෝගාබාධ හැඳෙනවා. එවැනි තැනකදී ඔය ප්‍රශ්නට අද දෙන පිළිතුර වගේ පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්ද...?

.....එයාට අංශභාගේ හැඳිලා ඔත්පල වෙලා, මළමුත්‍රා ගොඩේ ඉන්න වෙනවා නම්. එහෙම තැනකදීත් ඔය සතුට එයා ළඟ තියෙයිද...?

.....*ආවේණික ව්‍යාජය, චෛතනික පුද්ගලයෙක් හා ජෛතික ජීවිතයේ ජීවත් වෙන පුද්ගලයෙක් අතර ශ්‍රෝකු පරතරයක් තියනවා. මේ පරතරය කොහොමද විග්‍රහ වෙන්නේ.*

.....ඒකට කුසල අකුසල හේතුවෙනවා.

නොසැලකිල්ල හේතු වෙනවා.

කර්මයත් හේතු වෙනවා අලසකම, නොසැලකිල්ල හේතු වෙනවා

සමාජ පරිසරය හේතු වෙනවා. ඇසුරු කරන බාල ආශ්‍රය හේතු වෙනවා.

විවිධ හේතු තියෙනවා.

නමුත්, මේ තුළ මම නම් දකින්නේ ඔය ඔක්කොම තුළ වතුරාර්ය සත්‍යය සත්‍යයක්.

.....ඔය ඔක්කොම දුකේ ඉන්න එක සත්‍යයක්.

එයා නොදන්නවා වෙන්න පුළුවන්.

.....කකුලුවා නොදන්නවා ඒයාට වෙන්න යන ඉරණම. එයා ඉන්නේ සතුටින්නේ.

නමුත් වතුරාර්ය සත්‍යය ඔය ඔක්කොටම සාධාරණයි. ඒ දුක්ඛ ආර්ය සත්‍යය මේ පිටින් දකින එක නෙවෙයි. මේක ඊට වඩා ගැඹුරින් අවබෝධ කළ යුතු දෙයක්.

..අප මිදිලා නැති බවක් නියනවා.....

සමාජයේ අපි දකිනවා විවිධ පීඩාවන්ට පත්වෙව්ව මිනිස්සු. විවිධ රෝග, විවිධ අතවරවලට පත්වෙව්ව මිනිස්සු ඉන්නවා කියන්නකො. ඒ මිනිස්සු විහිත් කර ගන්නා හෝ සංසාරක කර්මයකට හෝ එහෙම වුණා කියමු. නමුත්, මේ සසරේ ඉන්න සත්වයෝනේ. ඒ මේකෙම තවත් ස්වරූපනේ. මේ ජීවිතයේම තවත් ස්වරූප නේදු අර....?

තමාද එයින් මිදිලා නෑ කියන එකක් පේන්නේ නැද්ද....?

ඇයි අපි එහෙම සංසන්දනය කරන්න අකමැති. ඒ පීඩාකාරී ජීවිතගත කරන මිනිස්සු දිනා බැලුවාම ඒ සංසාරකව ගෙවන තමන්ගේම තවත් ස්වරූපයන් නේදු....?

.....රූපාච්ඡිත් ව්‍යාජ්‍ය, චෛත නියෝගේන් වගේ කියලා අල්ල ගැනීම තුළ ජප් යම් කිසි තෘප්තිමත් භාවයකට උත්තීමක් නේදු....?

.....හීර්, දැන් මගේ කියලා අල්ල ගැනීම නිසා දැන් අර කිව්ව මහත්තයා සතුටුවෙලා ඉන්නවා. නමුත්, අර පීඩාවන් අපි නොදැකගත් ඉන්නේ.

.....එදිනෙදා කන්න නෑ. කෑම ටික කාගන්න බෑ.

ඇවිදින්න බැරි විදියට කකුල් මොනවා හරි වෙලා.

වෙලාවකට ආහාර පාන නැහැ. බෙහෙත් හේන් නැහැ.

අවිච්චි කරවෙව්, ඉන්න තැනක් නැහැ. එහෙම අසරණ අය දැක්කාම

අපට එතනට මානසිකව සංවේදී වෙන්න බැරි ඇයි.

.....මමත්වයේ තියෙන අධිකකමනේ.....

අර මනුෂ්‍යයා ඉන්න මානසික පීඩාව දැක්කාම මා සතුටින් ඉන්නවා කියලා මට කියන්න බැහැ. මට අවංකව සතුටු වෙන්න බැහැ. මොකද මේකෙම තවත් ස්වරූපයක්. එහෙම කියලා ඒ මනුෂ්‍යයා මට ගොඩ දාගන්න පුළුවන් කියලා කියනවා නොවෙයි. නමුත් සංසාරකව දුක කියන්නේ මා තුළින් මා දකින එකක් නෙවෙයි. මාත් මා අවටත් දෙකම තුළින් එන්න ඕනේ ඒ අවබෝධය. මේ තමයි දුක....!

මෙම කඳ මේ තියන තත්වය මෙලෙසින්ම පවතින්නේ නැහැ. අද මේ තියෙන තරණකම, යොවනකම මෙලෙසින්ම පවතින්නෙ නැහැ. ඒ යොවන මදය නිසා, තරණ මදය නිසා අපිට සත්‍යය වැහෙනවා.

මදය කියන්නේ තරණබව, යොවනකම, තියෙන දෙයක් කොට සලකනවා. මේ ස්වභාවය තියනවා නොවෙයි ඒක අතිම වෙන තැනට ශිෂ්‍යයන් අපි ළංවෙනවා. නමුත් අරක නිත්‍ය කරලා නෙවෙයිද අර සතුට ලබන්නේ. මේ කය තියෙන දෙයක් කොට නෙවෙයිද අරයා සතුටු වෙන්නේ.

.....**යුවාමින් ව්‍යාජය, වා ඒ පුද්ගලය චිත්ත කවා කළා. චියා උපතින් ධනවත් පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. මේ තත්වයට ඇවිල්ලා දැන් යෑවින් ඉන්නවා කියනවා.....**

.....උද්ඝෝෂණය මගින්ම මගින්ම කියන ඒවා වගේ බොහෝ ධනවත් අය කියනවා.

අනිත්‍යය ගැන දුක ගැන මෙනෙහි කරන්න අවශ්‍ය නෑ කියලා. ඉතින් ඒ ධනවත් වෙච්ච කෙනාට හැම අතින්ම අඩුපාඩු නැතුව සම්පූර්ණ වෙච්ච කෙනාට හිතෙනවා දැන් මට මේ ඔක්කොම හරි කියලා. නමුත්, ඔක්කොම හරි කියලා ලොකිකව හිතුවට අර වැනි අසරණ තත්වයකට පත්වෙන්න තියෙන මේ ඉඩකඩ සංසාරයෙන් ඒයා අහක් කරගෙන නැහැනේ.

මේ ජීවිතයේ ඒයා ඒහෙම සතුටින් ඉන්නවා, කුසල විපාකයකට. ඒක ඒ කුසල් විපාක ඇතිනාක් විතරයි. නමුත්, තරහාව ඉවර කරගෙන නැහැ. ක්‍රෝධය, ආශාව, රාගය. ඊර්ෂ්‍යාව, මමත්වය... මේවායින් මිදිලා නැහැ. ඒ නිසා ඒයා සංසාරයෙන් මිදිලා නැහැ. මෙතන නොවෙයි අප දැකිය යුත්තේ. මෙකේ අප මිදිලා නැතිකමක් තියනවා.

.....**උද්ඝෝෂණය ගණනක් නේද ස්වාමීන් වහන්ස,**

.....උද්ඝෝෂණය නොවෙයි කෙළවරක් නැහැ.

එක් අවස්ථාවක නික්මුණ වහන්සේ නමක් ප්‍රජාතයක් දැකලා බුදුහාමුදුරුවන්ගෙන් අහනවා

"ස්වාමිනි, මේවගේ විශාල ප්‍රජාත තවත් තියෙනවද කියලා...?"

බුදුහාමුදුරුවෝ වදාරණවා " තියෙනවා ඇවිත්නි ප්‍රපාතයක් "

....." ජාති ස්වභාවයේ ඇති සත්වයෝ නැවත නැවත ඉපදෙන ස්වභාවයෙන් මිදිලා නැහැ. මහළු ස්වභාවයට පත්වන සත්වයෝ නැවත නැවත මහළුවන ස්වභාවයෙන් මිදිලා නැහැ. ව්‍යාධිනිට පත්වන සත්වයෝ නැවත නැවත ව්‍යාධිනිට පත්වන ස්වභාවයෙන් මිදිලා නැහැ. මරණ සත්වයෝ නැවත නැවත මරණ ස්වභාවයෙන් මිදිලා නැහැ. එවැනි ප්‍රපාතයක් තවත් නැහැ "

....එතකොට අපි හැම ජීවිතයකදීම මහළු බවත් සමගයි අර සතුට ඔක්කෝම විඳින්න වෙන්නේ. මහළු බව නැමැති ආදීනවයත් අපට බාරගන්න වෙනවා. ලෙඩරෝග නැමති ආදීනවයත් සමගයි අපිට හැම සතුටක්ම විඳින්න වෙන්නේ. අකමැති මරණය නැමති ජීවිතයක් නැර මරණයට පත්වන ස්වභාවය එක්ක තමයි අර සතුට විඳින්න වෙන්නේ.

ඔය අස්සේ නොයෙක් විදියේ කථා විපාකවලට ගොදුරුවෙලා ගින්නෙන් දැවෙනවා, වතුරේ ගිලෙනවා. හදිසි අනතුරුවලට ලක්වෙනවා.

කායික වශයෙන් මහා වේදනාවන් විඳිලා මරෙන්න සිද්ද වෙනවා

ඒවායින් අපි මිදිලා නැහැ....!

".....මේ ප්‍රභේද සීමෙන් කථාමාන ශාලාවක ඉංජිනේරුවරුන් දෙදෙනෙක් අලුතෙන් සවිකරන ලද මැෂින් එකක් බලන්න ගිහිල්ලා ඒකේ දුටු මිශ්‍රණ කාමරය තුළදී වැරදිලා ස්විචයක් එබිලා උණුවෙව්ව ලෝදිය වගේ දියරයක් වැක්කෙරිලා සම්පූර්ණයෙන්ම පිටිවිලා මැරුණා....."

ඉතිං ඒ වගේ වේදනා වලින් අපි මිදිලාද....?

අපි සංසාරික වශයෙන් මිදිලා නැත්නම්, ඒත් මේ අපි වගේම අය විදින ඒවානේ.

.....ගිහිගෙන දැවෙන ගින්නකට අපිව දැමීමොත් එහෙම,ඒ වේදනාව කොහොමද....? ගිනි අතුරු කැල්ලක් එහෙම පෑගෙනකොට වේදනාව කොහොමද කියලා අපි දන්නවා. අපි මිදිලාද ඒවගේ ඒවායින්....?

ඒවායින් අපි කවුරුවත් මිදිලා නැහැ.

එවැනි තත්වයකින් මිදිලා නැති බව දැක්කොත් තමයි කෙනෙකුට හිතෙන්නේ, මේ රූපයක් ලබාගෙන සංසාරික වශයෙන් දුක් විඳින්නේ ඇයි කියලා. කොච්චර සැප සම්පත් ලැබුවත් අර එකකින් ඔක්කොම ඉවරයිනේ. ඒත් කමක් නැහැ ඉවරයක් නම්.

.....ඊෆ්නිවීමක් නැහැ, ඉවරයක් නැහැ කියලා නැද්ද...? ඇතිවීමක් ඉවරයක් සංසාරය තුළ නැහැ ඒ නිසා මේක ඉවරයක් කරන්න හදන එකක්නේ සිද්ධාර්ථ කුමාරයා කළේ. ඒ මේ දුක්ගොඩින් සදහටම අත්මිදෙන්න.

.....ආශ්වාදයන් තියෙනවා, ආදිනවයන් තියෙනවා.

ආශ්වාදය ලබන්න ගියාම ආදිනවයන් සමඟයි ලබන්න වෙන්නේ.

ආශ්වාද තියෙනවා....! නැත්නම් මෙව්වර මිනිස්සු ගිජු වෙන්නේ නැහැනේ.

ආශ්වාදයක් තියෙන හින්දුනේ මේ මිනිස්සු මේවට ඇලෙන්නේ.

ආදිනවයක් තියෙනවා....!

ආශ්වාදයයි, ආදිනවයයි සංසන්දනය වුනාම ආශ්වාදය ස්වල්පයයි.

ආදිනවය බහුලයි.

ඒ නිසා ඒ ආදිනවය දැකලයි නිස්සරණය වෙන්නේ.

නිස්සරණය කියන්නේ අත්හැරීම.

කාමයන්ගේ ආශ්වාදයන් ඇත.

කාමයන්ගේ ආදිනවයන් ඇත.

කාමයන්ගේ නිස්සරණයන් ඇත.

.....

නිස්සරණය කියන්නේ අත්හැරීම.

කාමයන්, ආශාවන්, පිලිබඳ අපේක්ෂාව අත්හැරීම.

නොකා නොබි දුක් දීම නොවෙයි, අන්ත දෙකෙන් බැහැරවෙලා මැදුම් පිලිවෙත අනුගමනය කිරීම. දුක් දීම නොවෙයි. අපේක්ෂාව අත් හැරීම. මේක සතුටු කරලම ඉවරයක් කරන්න පුළුවන් කියන මුලාවෙන් අත්මිදීම.

.....එක දවසක් බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇට්ටේරියා වනාන්තරයක වැඩ ඉන්නකොට එතැනින් යන රාජ කුමාරයෙක් අහනවා

" භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, සීතල හිම මිදෙන රාත්‍රියේ ඔබවහන්සේ පාන්දර කොහොමද මේ සීතලේ වැඩ ඉන්නේ. ඔබ වහන්සේ සුවසේ නින්දක් ලැබුවද...?"

බුදුභාමුදුරුවෝ පවසනවා " සුවසේ නිදාගන්නා අය අතර මාත් එක්කෙනෙක්. මා සුවසේ නිදාගත්තා "

ඊට අමතරව අනෙකුත් " එහෙම කොහොමද වෙන්නේ. මේ සිතලේ වැඩ ඉන්නේ. "

එවිට බුදුනාමදුරුවෝ අනෙකුත් කුමාරයාණනි, " ඔබ, ඉතාමත් රුමක් කනසා සිටින්නට පුළුවන සමඟ සුවපහසු යහනාවක පෙරදින රාත්‍රියේ නිදාගන්නා. ඔබට එළිවෙනකල් සුවසේ නින්දක් තිබුණාද....? "

" එහෙත් කාම දාහයන්ගෙන් මිදුන මම සුවසේ නිදාගන්නා "

.....කුමාරයාට නින්දක් නැතැන්නේ. එයා ඉන්නේ එළිවෙනකන් ගින්නරෙන්නේ.

ඒ වගේ කාමදාහයන්ගෙන් තෘප්තිමත් වුණා කියලා දාහය ඉවර වෙනවද....? කාම දාහයන්ගෙන් තෘප්තිමත් වුණාට, ඊට පස්සේ දෙගුණ තෙගුණ වශයෙන් එයාගේ අතෘප්තිය වැඩිවෙන්නේ නැද්ද...?

තව ඕනේ..... තව ඕනේ.....කියලා කොච්චර ලස්සන කාන්තාවන් ලැබුණත් ඒ කාන්තාවන්ගෙන් එයා සැහිමකට පත්වෙන්නේ නැතැ. කොච්චර සැප සම්පත් ලැබුණත් සැහිමකට පත්වෙන්නේ නැතැ කියලා එකක් තියෙනවා.

අතෘප්තිමත්. තෘප්තිමත් නැතැ

තෘප්තිමත් වෙනවා, ඒ වෙලාවට. ආයෙත් අතෘප්තිය පැන නගිනවා.

.....ඔබ කිව්ව මහත්මයා යම් තරමට මානසිකව තෘප්තිමත් වෙනවා කියන්නකෝ. නමුත්, ඔය තත්වය එක දිගටම තියාගන්න බැහැනේ.

ලෙඩ රෝග හැදෙනකොට,
ශරීරය දුබල වෙනකොට, මහළු වෙනකොට,
ඉන්ද්‍රියයන් දුබල වෙනකොට, ඇස් නොපෙනී යනකොට
එයාගෙන් ඇහුවොත් තෘප්තියෙන්ද ඉන්නේ කියලා ඔය උත්තරේ
දෙන්න බැහැනේ එදාට.

.....දියවැසියාව වගේ රෝග හැදිලා ඇස් අන්ධ වෙනවා.

සලකන්න කෙනෙක් නැතිව යනවා.

අන අල්ලන්න කෙනෙක් නැතිව යනවා.

කෘමටික ළඟට දෙන්න කෙනෙක් නැතිව යනවා.

ඒ වගේ ප්‍රශ්න තියෙන වෙලාවට ඇහුවොත් දැන් ඔබ තෘප්තිමත්ද කියලා ඔය උත්තරේ දෙන්න බැහැනේ.

එතකොට එයා කියන්නේ පොඩි ළමයෙක් වගේ කියමනක්නේ. බොළඳ කියමනක්. ළමා මනසක්. ඒක බුදුනාමුදුරුවන්ගේ ධර්මයට සාපේක්ෂකව ළමා මනසක්. ඒකට නිග්‍රහ කරනවා නෙවෙයි. අවබෝධයකින් අඩු බවක් එතන තියෙන්නේ.

....වේදනා ලබන කොට ඒ වේදනාව ලැබෙන බව අවබෝධයකින් ලැබුවා නම් ඒ වේදනාවේ පීඩනය අඩුවෙනවා නේද ස්වාමීන් වහන්ස....?

.....එයා ඒකට ගැතිවෙන්නේ නැහැ...! ඒකට යටත් වෙන්නේ නැහැ....!

.....ශ්‍රීටත් වෙන්නේ නැහැ කියන්නේ, ස්වාමීන් වහන්ස....?

.....ශ්‍රීටත් වෙන්නේ නැහැ කියන්නේ, ඒකමයි සැපතම කියලා ඒකට රැවටෙන්නේ නැහැ.

ගිජුවෙන්නේ නැහැ. එවා අනිත්‍ය වශයෙන් අනිත්‍ය වන ස්වභාවය මෙහෙහි කරනවා.

පුහුණු වුණාම මෙහෙහි වෙනවා. ඒවට යටත් නැහැ, ගැති නැහැ.

ලැබුණා හෝ නොලැබුණා හෝ දෙකම එකයි.

ලැබීම හෝ නොලැබීම විශේෂයක් නැහැ.

මොකද ලැබුණායින් පස්සේ මුලිනුත් නැහැ පස්සෙන් නැහැ.

.....මිනෑම සතුටක් ලැබුණා කියන්නකො. වින්දා කියන්නකො.

අවසන් වෙනකොට මුලිනුත් නැහැ පස්සෙන් නැහැ.

ආයෙත් හිටපු තැනටමනේ ආවේ.හරිද....?

කොච්චර සැප සම්පත් තිබුණත් ඒවා විඳලා ඉවරවෙනකොට ආයෙත් නැහැ කියන තැනටමනේ ආවේ. මුලින් හිටපු තැනටමනේ ආවේ. එතකොට එහෙනම් මිනෑ කියන එකනේ ආයෙත් තියෙන්නේ. එතකොට එහෙනම් මුලමනේ මෙයා තාම ඉන්නේ.

බඩගින්නට ආහාර අරගෙන ඉවර වෙලා, බඩගින්නේ ආහාර ඉවර වුණාම ආයෙත් ඉන්නේ මුලින් හිටපු තැනනේ. ආහාර ගන්න ඉස්සර තිබුණු බඩගින්න වැනි තත්ත්වය දැන් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. මුලිනුත් බඩගින්න...ආහාර ගන්නා...දැන් හරි කියලා හිතාගෙන හිටියා. නමුත් වරුවක් යනකොට ආයෙත් මුලින් තිබුණා වැනි බඩගින්නක්නේ දැන් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එහෙනම් එයා ගත්ත පිලියම සාර්ථක වෙලා නැහැනේ....!

තාවකාලික පිලියමක්. සංසිඳෙව්වා. නමුත් ප්‍රශ්නය එහෙමමනේ....!

....ප්‍රශ්නේ ඉතිරිය....!

.....ඒනකොට වෙනස් වන අනිත්‍යවන ඒකාකාරව නොපවතින ලෝකයකින් ඒකාකාරව පවතින දෙයක් අපි කොහොමදු ලබන්නේ. වෙනස්වන ඒකාකාරව නොපවතින අනිත්‍ය වන ලෝකයකින් නිත්‍ය දෙයක් කොහොමදු ලබන්නේ. නිත්‍ය සුවයක් නිත්‍ය සතුටක් කොහොමදු ලබන්නේ.

ඒ බව දැකපු තැන නියෙනවා සතුට.

අනුවෙන්නැහැ, යටත් නැහැ.

කාමයන්ට යටත් නැහැ. කාමයන්ට ගිජුවෙන්නේ නැහැ.

කාමයන්ට එකතු නැහැ.

ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නැහැ.

ඒ කියන්නේ මේ පංච ඉන්ද්‍රියයන්ට ලැබෙන අරමුණු බැහැර කරනවා නෙවෙයි.

ඒවායේ යටාර්ථය දන්නවා.

ඒ නිසා ඒවාට ගිජු නැහැ. යටත් නැහැ. පන්නන්නේ නැහැ.

තණ්හාවෙන් ඒවට බැඳෙන්නේ නැහැ.

ඒවායේ ආස්වාදය විඳින්න අපේක්ෂා නැහැ.

අපේක්ෂා වුණොත් උපාදානය වෙනවා. අල්ලගන්නවා.

ඒක මනසේ යනවා.

ඒකේ ගිජුකමට ගියාම,

තමන්ගේ ආත්මාර්ථකාමිකම වැඩි වුණාම අනුන් බඩගින්නේ

හිටියත් තමන්ට කෑවහැකි නේද....?

ඔය කෝච්චිවල එහෙම මිනිස්සු කන්නෙ. මහ ලොකු උගත් මිනිස්සු. සමහර වෙලාවට හොඳට අඳු පැළඳගෙන අහිංසක දුප්පත් මිනිස්සු බඩගින්නේ ඉන්නකොට කිසිගාණක් නැතිව ඉස්සරහා ඉඳගෙන කෑම කනවා.

ඒ ආත්මාර්ථකාමිකම නේද....?

කන්න එපා කියනවා නෙවෙයි. ඒ වගේම ආත්මාර්ථකාමිකම වැඩි වුණාම කාමයන්ට ගිජුකම ගිහිල්ලා ලැපීප් බය නැතිවෙලා සුනබයන් වගේ නගරවල ප්‍රසිද්ධ ස්ථානවල හැසිරෙන්නේ. අර ගතියම නේද....? මං කොහොම හරි මගේ ඉන්ද්‍රියන් පිනවාගත්තොත් මට අැති කියලා හිතාගෙන සතුන් ගානට පත්වෙලා නැද්ද අද සමාජය....? අරක නේද අර පුනුණු කරන්නේ.

.....ස්වාමීන් වහන්සා තව ප්‍රශ්නයක් නියතවා.

.....විශ්වය තුළ අනෙක විධි විචිත ඉන්නවා. විවිධ විචිත තුළ චක්‍රාස්‍රයන්ද ඉන්නවා. මේක සංකීර්ණ සමාජයක්. නමුත් සංකීර්ණ සමාජය තුළ ලෞකික විචිතයේ අපි විවිධ අරමුණු, විවිධ බලාපොරොත්තු එකක විචිත වෙනවා. එය අභිතප්‍රය. නමුත් මේ සංකීර්ණ සමාජය තුළ ඒ අරමුණුවලින් බැහැරව යුළු විරූපයක් පමණක් ධර්මය වෙනුවෙන් කැපවීමට යිත යොමුවන්නේ ඇයි.....?

.....ඒ කැපවීමක් අදහසි අපට හිතමුණේ පෙර අපි කැපකරපු හේතුවක ඵලයක් තමයි. අද අපට යම් ධර්මයක් හොයන්න ඕනේ කියලා හිතෙන්නේ අපේ මනසේ ඔය ගතිය යටපත් වෙලා තියනවා පෙර ජීවිතවල. ඒ හේතුවේ ඵලයක් තමයි අද අපිට එහෙම හිතෙන්නේ. යම් දුරට හිතෙන්නේ ඒකයි. අනික යම් කෙනෙක් ධර්ම මාර්ගයේ අවංකව හැසිරෙනවා නම් බුදුහාමුදුරුවන්ගේ ධර්මය අවංකව තෝර ගන්න කෙනෙක් නම් මේ ජීවිතයේදී ඵයාට ප්‍රතිඵල සම්පූර්ණයෙන් ලබාගන්න බැහැ කියලා තීරණයකට එන්නේ නැහැ. ඵයාට ලැබෙනවා. ඵයාට තම තමන් තුළින් ධර්මයට බැස ගන්න පමණින් ඵයා ඒ සැනසීම ලබනවා.

.....ස්වාමීන් වහන්සා, එක පැහැදිලි නැහැ

.....මේ ජීවිතයේදී යම් ධර්මයක්, සත්‍යයක් අවබෝධ කරන්න ඕනේ කියලා හොයනවා කියන්නකො. ඵයාට බුදුහාමුදුරුවන්ගේ ධර්මය නිර්මලව ලැබුණොත්, ඵයා ඒක අවංකව භාවිතා කළොත් ඵයාට මේ ජීවිතයේදී සැනසීම ලැබෙනවා. ඵයා තෘප්තිමත් වෙනවා. ඒ ඒ ස්ථාවරවල සෝවාන්, සකාඥාගාමී, අනාගාමී අර්හත් මාර්ගඵල පෙන්නවා තියෙනවානේ.

ඒ කියන්නේ තමන් දකින අවබෝධයනේ.

ඒ ඒ තැනින් ඵයා සැනසීමකට පත්වෙනවා.

ඒ ඒ අවබෝධය තුළින් ඵයා තෘප්තිමත් වෙනවා. ඵයාට කවදාවත් එය නොලැබෙන්නේ නැහැ. ලැබෙනවා. අනිත්‍යය කියන ධර්මතාවය මෙහෙති කළොත්, වචනයෙන් නෙවෙයි සිදුවෙන ධර්මතාවය ප්‍රායෝගිකව යෙදවුනොත් එතන.....එතන.....ඵයාගේ මනස සැහැල්ලු වෙනවා.

මේ කියන එක ප්‍රායෝගිකව යොදලා බලන්න....!

.....ස්වාච්ඡිත ව්‍යාප්තිය, අනිත්‍යය වෙනෙහි කථනන අවබෝධයෙන් ලෞකික ජීවිතයක් තුළ.

.....ඊෂ්ඨි එහෙම කියන්නේ.

...ස්වාච්ඡිත ව්‍යාප්තිය, අනිත්‍යය වෙනෙහි කථනන බැහැරෙන්. ලෞකික ජීවිතය තුළ නිබන්ධ බලාපොරොත්තු එකක අනිත්‍යය වෙනෙහි කථනන කොහොමද ජීවිතයේ පැවැත්ම ගෙනියන්නේ.

.....ඒක අනිත්‍යය වටහා ගන්න විදියෙහි වැරද්දක් වෙලා තියෙනවා.

අනිත්‍යය කියන්නේ එහෙම එකක් නොවෙයි....!

අනිත්‍යය කියන්නේ, දැන් අපි මෙතන කතා කළා ගොඩක්වෙලා.

කෝ දැන් ඒවා....?සලකුණක්වත් තියෙනවද....?

ඔයා වෙච්චර කාලයක් ජීවත් වෙච්ච පැත්ත බලන්න.

කෝ දැන් තියෙනවද....?

ගෙදර හිටිය පැත්ත තියෙනවද....? ඉස්කෝලේ ගිය ඒවා තියෙනවද....?

කෝ දැන්....? නැහැනේ එකක්වත්....?

ආයෙත් ගෙදර ගියොත්තේ ගෙදරක් වෙන්නේ....! ගිය පැත්ත නැහැනේ.

වතුරක යනකොට තියෙන තියෙන අඩි සලකුණු නැහැනේ. අඩියක් තියලා ගන්නකොට කැළඹිල්ලක් වෙලා වහාම ඒක මැකෙනවා. වතුරක යනකොට තියපු අඩි සලකුණු නැහැනේ. ආපහු බලන්න ලකුණු නැහැනේ. අන්න ඒ වගේ ජීවිතයේ ආපහු බලන්න ලකුණු තියෙනවද කියලා....?

.....සුළඟ හමනකොට ප්‍රලායයේ වතුර රැළිවෙනවා.

සුළඟ හමලා ගියාට පස්සෙ සුළඟ හැමු බවට

ලකුණක් තබලා ගියේ නැහැනේ.

ආයෙත් වතුර නිශ්චලයිනේ.

ඒ වගේ ජීවිතයේ සැබෑ අනිත්‍යයක් තියෙනවද....?

.....අනිත්‍යය කියලා ඉතුරු වෙච්ච යමක් තියෙනවද....?

.....**ස්වාමීන් වහන්ස, චන්දක සටහන් තියෙනවනේ....!**

.....ඒ මතක සටහන් අතීතයද....? මතක සටහන්ද....?

ඒ මතක සටහන් මහසින් මෙහෙහි කරලා අපි හිනයක් බලලා මෙහෙහි කරනවා. අතීතයේ ජීවත් වෙච්ච පැත්ත මෙහෙහි කරනවා. ඒ දෙකේ වෙනසක් තියනවද....?

හිනයක හිනයක් වශයෙන් යමක් නැහැ වගේම, ගතකළ පැත්ත ආපසු අරන් පෙන්නන්න කිව්වොත් මොකවත් තියනවද....?

ධර්මය ඒකයි. අතීතය කියන්නේ එතනයි.

එයා දකිනවා අතීතය එතන..... එතන..... ඉවරවෙනවා.

අතීතය කියන්නේ මේ මොහොතේ වන එකක්.

ලෞකික ජීවිතය ගැන හිත හිතා ලෞකික ජීවිතය තුළ කරන්න බැහැ කියන එකක් නොවෙයි. ලෞකික ජීවිතය තුළත් වන එකක්. පැවිදි ජීවිතය තුළත් වන එකක්. අපි කාටත් වන එකක්. අපේ මේ පරිසරයේ ස්වභාවය අනුව වන එකක්.

.....**නමුත් ස්වාමීන් වහන්ස, ජනිතෘයු තුළ නිර්වාණය ජවබෝධ කරගෙන ඒ තුළ ජවනිත නම් ජය ඒ තෙතුවෙන් කැපවෙන්න බිනේ. ජය යම් ජරමුණක ඉන්න නම් ඒ තෙතුවෙන් කැපවෙන්න බිනේ.**

.....දිගින් ඔබ කැපවෙලා ඉන්නේ ලෞකික ජීවිතයකට නම් ඔබට මේක අහලා වැඩක් නැහැ.

.....ඔබ කැපවෙලා ඉන්නේ සැබෑ සත්‍යය සෙවීමකට නම් ඔබට මේ ධර්මයෙන් ලොකු ප්‍රයෝජනයක් තියෙනවා.ඔබට අවශ්‍ය ජීවිතයේ සැබෑම සැනසීම කියන එක නම්, මේ ධර්මය ඇසීමෙන් ලොකු ප්‍රයෝජනයක් තියෙනවා.

ලෞකික ජීවිතයෙන් හෝ පරමාර්ථ ජීවිතයෙන් සොයන්නේ සැනසීමනේ. අපි කවුරුත් කැමති සැනසීමනේ. ලෞකික මනුෂ්‍යයා ලෞකික දේවල්වලින් සැනසීම හොයනවා. ලෞකික දේවල්වලින් සැහීමකට පත්වෙන්න බැහැ කියලා තේරුම් ගත්ත කෙනා ඊට වඩා උතුම් දෙයකින් සැනසීම හොයනවා.

....අරමුණ ඒකයිනේ....!

.....එතකොට සැබෑ සැනසීම හොයන කෙනාට ඊළඟට හිතන්න වෙනවා ජීවිතය කියන්නේ මෙහෙමයි නේද....? අල්ල ගන්න එකක් නැහැ නේද....?මේක තේරෙන කොට ඒ අර ඔක්කෝටම වඩා සුවයක් ඒයා මේකෙන් ලබනවා.

මනසේ එතන..... එතන හමුවෙනදේ මනසෙන් අයින් වෙනකොට, අයින්වන බව පැහැදිලිව පේන්න..... පේන්න මනස අතීත ග්‍රහණයෙන් මිදෙනවා.

අතීත බරෙන් මිදෙනවා....!

අනාගතය නැමති බරෙන් මිදෙනවා....!

නමුත්, අවශ්‍යදේට කටයුතුවල යෙදෙනවා.

මේක වැටහුණා.....මේක වැටහුණා කියලා හිතනවා.

එහෙම කියලා ඔබ ජීවත්වෙන්න අවංකව යම් රැකියාවක් කරනවා නම්, ආදායම් මාර්ග තියෙනවා නම් ඒවා හැකි විදියට කරගන්න ඕනේ. ඒකේ ගැටලුවක් නෙවෙයි මේ කියන්නේ....!

සත්‍යය අවබෝධය ජීවිතයට හානිකර දෙයක් නෙවෙයි. සත්‍යය අවබෝධය ජීවිතයට හානිකර නැහැ. එහෙම හානිකර දෙයක් බුදුහාමුදුරුවෝ වදාලා නම් බුදුහාමුදුරුවෝ සර්වඥවෙන්න බැහැනේ. සර්වඥකෙනෙක් කවදාවත් අනර්ථයක් පිණිස පහළ වෙන්නේ නැහැ. උන්වහන්සේ සැබෑ අර්ථයෙන් ඔය පෙන්නුවේ.

අනේපිඩු සිටුතුමා ගිහි ජීවිතයේදී මේක දැක්කා.

සත්තති අමාත්‍යතුමා ගිහි ජීවිතයේදී රහත් වුණා.

ගිහි අය අප්‍රමාණ නිරිසා සැවැත් නුවර සෝවාන් වෙච්ච අය. පැවිද්දන්ට වඩා ගිහි අය නිරිසා මාර්ගඵල ලබපු අය. යම්තාක් දුරට ගිහි ජීවිතයෙන් යන්න පුළුවන් මට්ටමක් තියෙනවා. ඒ නිසා ජීවිතයේ අවබෝධයක් ලබනවා කියන එක කවදාවත් අනර්ථයක් පිණිස හේතුවෙන්නේ නැ.

.....අපිට ඕනෑම දෙයක් දෙවරක් හමුවෙන්නේ නැහැ.....

ඒ වචනය තුළම නැද්ද ඒ ගැන නොසලකා හැරීමක්.

හමුවුදේ ගැන නොසලකා හැරීමක්.

අපිට පීඩාකාරී දෙයක්, එහෙම නැත්නම් අපිට කවුරු හරි බැන්න කියමු. නින්දා කළා කියන්නකෝ.

පීච්චයේ අපි කැමති, ප්‍රසන්න දේවල් අප්‍රසන්න අකමැති දේවල් දෙකම අපට මුණ ගැහෙනවනේ. එතකොට අපිට දෙවරක් හමුවෙන්නේ නැතැනේ ලෝකේ කිසිම දෙයක් කියලා දැක්කොත්, අවබෝධ කළොත්, එයාට අරක මනසේ පීඩා විඳින්නේ නැතුව අත් හැරලා දාන්න බැරිද...? මනසේ කුරුවල් කරකර පීඩා විඳින්න ඒ අවබෝධය නැති කෙනානේ. ඒ අවබෝධය ඇති කෙනාට නැවත වරක් සිතට පහළ වෙන්නේ සෙවණැලි, ඡායා, දෝංකාර මිස අරක නෙවෙයි කියලා වැටහෙනවා.

ඒක ආයේ හමිබවෙන්නේ නැතැ. ඒක දෝංකාරයක්.

රඳවා ගත් සටහනක්.

රඳවා ගත් සටහනකට, මා මනසට රැවටෙනවා මිස යථාර්ථයක් ඒකේ නැතැ.

....හීනයක් වගේ.....!

ඒ නිසා පළමුව මම කියලා මේ රූපෙට අනුවෙලා ඉන්න මිට්‍රාවෙන් අපි මිඳෙන්න ඕනේ. මම කියලා මේ රූපය, මගේ කොට, මම කොට අරගෙන තියෙනවා වැරදි පිළිගැනිල්ලක්. ඒක මගේ දෙයක් නොවන බව දැකින්න ඕනේ.

මේ සිත මගේ දෙයක් නොවෙයි.

මේ කය මගේ දෙයක් නොවෙයි.

කොටින් ම ඔබ ඔබේ නොවෙයි.

මම කියන සිතුවිල්ල පවා මගේ නොවෙයි.

හුස්ම ආහාරවල ශක්තියේ ක්‍රියාවෙන්,

මනසේ ගබඩා වෙලා තියෙන හේතූන් නැවත සිහිවීමක් විතරයි.

ඒක දැකිනකොට නමයි උත්තරීතර කියන වෙනස් නොවන

සැනසීම ඇති වෙන්නේ.

මේ ඔක්කොම සැනසිලි වෙනස් වෙන ඒවා.

උත්තරීතර සැනසීම වෙනස් නොවන එකක්. අවබෝධයෙන් ලබන එකක්...!

හිරවන ආපසු කවදාවත් දක්ක පීඩාවලටපත් නොවනවා කිව්වහම ඒක මොනතරම් සැනසීමක්ද....?

ඒකේ සැනසීම ප්‍රමාණය කරන්න බැහැනේ.

එතන තියන සැනසීම ජීවිතයේ සංසාරයේම දක් පීඩාවලින් මිදුනා.

නැත්නම් දක් පීඩා ගොඩක් තියාගෙන ඒ බවක් නොදැන අපි සතුටෙන් ඉන්නබව පෙනෙනවා.

.....ඒ කියන්නේ ස්වාමීන් වහන්ස.

.....ඒහෙම එකක් නැහැ වගේ සතුටෙන් ඉන්නවා

අර මරණ තුනක් ඇති මිනිහෙක් පැණි කෑවා කිව්වා වගේ.

එයාට ඔක්කොම අමතක වුණානේ. ඇතෙක් පන්නගෙන එනවා.

දවගෙන දවගෙන එනකොට වලකට වැටෙනවා. වැටෙන කොට විභව අත්තක එල්ලෙනවා. ඇතුළේ ඉන්නවා නයෙක් පෙනය පුමිබාගෙන. ලිද්දේ පනිදාය, වැටුණොත් උග්‍රකාය, අතකින් කටුවැලකි, අතකින් දඩු බෑය. දඩුබෑය කිව්වේ මී වදය. කටු වැලකි කිව්වේ අල්ලගත්ත එක, ඒකේ ජරා මරණ වලට දිර දිරා යනවා. ලිද්දේ පනිදාය. පැන්ණොත් උග්‍රකාය කිව්වේ වැටුණොත් නයා කනවා. ජාති ජරා ව්‍යාධි මරණ කියන තුනකට මැදි වෙලා ඒ බවක් දන්නේ නැතිව මරණ තුනක් ඇති මිනිහෙක් පැණි කෑය. ජාති ජරා මරණ ව්‍යාධි කියන දක් වලින් මිදිලා නැතිව ඒ දක් රාශියක් තියාගෙන පැණි කෑය කියන්නේ ඉන්ද්‍රියයන් සතුටු කරනවා..

.....ස්වාමීන් වහන්ස, එතකොට අර කරුණු තුන ලෙස ගන්නේ ජාති, ජරා, මරණය යන්නද....?

.....ඔව්

නැවත නැවත ඉපදීමේ ස්වභාවය,

නැවත නැවත මහළු වීමේ ස්වභාවය.

නැවත නැවත මරණයට පත්වීමේ ස්වභාවයෙන් මිදිලා නැහැ.

ඒවායින් මිදිල නැති කෙනෙක් සතුට වෙනවා. නමුත් අපි දන්නවද මරණාසන්න මොහොතේ මෙතනට කොයි විදිනේ නිමිත්තක් ඇවිල්ලා අපිව රවටයිද කියලා....?

අසිතියට පත්වෙයිද මරණාසන්න මොහොතේ....?

.....මරණාසන්න මොහොතේ අසිතියකට පත් වුණොත් ඊළඟට ලබන පුණර්භවයට කවුද වග කියන්නේ....?

අධික සම්පත් තියෙන තැනැත්තා අවිද්‍යාව නිසා ඒකෙරෙහි අධික ලෙස ගිජුවෙනවා.

ඒ සම්පත් කෙරෙහි ගිජු හිත් ඇති කර ගන්නවා.

ආශ්වාදයක් ඇතිවෙනවා නම් වින්දනයක් ඇතිවෙලා ඒ වින්දනය කෙරෙහි තණ්හාව ඇති වෙනවාමනේ.

වින්දනයක් තියෙනවා නම් ඒ වින්දනය කෙරෙහි තණ්හාව ඇතිවන එක වළක්වන්න බැහැ..

වින්දනය පිළිබඳ අනිත්‍ය වශයෙන් මෙනෙහි කරලා අවබෝධයක් නැත්නම් වින්දනයට එයා ගැහි වෙනවා. එතකොට ඒ වින්දනය අරභයා තණ්හා උපාදාන වෙලා ඒ ගතිය කෙරෙහි උපාදාන හව වෙලා ඉන්න තැනැත්තෙකුට මරණාසන්න මොහොතේ මොනවිදියේ අරමුණකට එකතුවෙන්න ලැබෙයිද දන්නේ නැහැ.

එතකොට එහෙම වෙලා මිය ගොස් ජේත ලෝකේ උපන්නොත්.

ඒ වගේ අසරණ තැනක ඉපදනොත්, ඒවා අපිට නොපෙනුනයි,

අපි දන්නේ නෑ, කියලා බැහැර කරන්න පුළුවන්ද....?

අපි දැක්කේ නැතුවට ලොවිතුරා බුදුවරයෙක් ඒවා දැකලා දේශනා කරලා තියෙන ධර්ම කරුණු බැහැර කරන්න පුළුවන්ද....?

අපි දැක්කේ නැතුවට බැහැර කරන්න පුළුවන්ද....?

මොකද විද්‍යාඥයෙක්ම වෙන්න ඕනැද විද්‍යාඥයා ප්‍රකාශ කරනදේ පිළිගන්න.

අපිත් විද්‍යාඥයෝ වෙන්න ඕනේ නැහැනේ.

විද්‍යාඥයා පරීක්ෂණ පවත්වලා ඒවයේ නිරීක්ෂණවලින් නිගමනවලට පත්වෙලා කියන්නේ මහා කථිකව්‍යයක් කරලයි. මහා කථිකව්‍යයක් කරලයි උත්තරේ ගත්තේ. අපිත් ඒක පරීක්ෂණ කරන්න ඕනෙද, ඒක සත්‍යද අසත්‍යද කියලා නිගමනය කරන්න...?

බුදුහාමුදුරුවන් සොයාගන්න ධර්ම සථවඥතා ඥාණයකින් අවබෝධ කළ සතර අපාය පිළිබඳවද, නොයෙකුත් වාසවල සත්වයෝ උපත ලබන ආකාරය පිළිබඳවද, අවබෝධ කරලා දේශනා කරලා තියෙනවා.

එතකොට බුදුහාමුදුරුවෝ වදාරලා තියෙන ධර්මය යම් තරමක අවබෝධයක් තුළින් අපි බුදුහාමුදුරුවන් කෙරෙහි ඉතිරි ටිකත් විශ්වාසයක් තියෙනවා. අපි ඒ ටික ශ්‍රද්ධාවෙන් පිළිගන්නවා.

නැත්නම් බුදුවරයෙක්ම වෙන්න ඕනෑද බුදුවරයාගේ ඥානය දකින්න. එතකොට බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාරලා තියෙන යම් තරමක් දහම් කරුණු තුළින් අපි ඉතිරි ටිකත් බුදුහාමුදුරුවන් කෙරෙහි සැක හැර ගන්නවා....

අපි දන්නවා තාත්තා අම්මා අපට කරදරයක් අනාදරයක් සිදු නොකරන බව. ඒ නිසා තාත්තා අම්මා කියන ඕන දෙයක් අපි පිළිගන්නවා. ඒ පිළිගන්නේ තාත්තා අම්මා කෙරෙහි තිබෙන විශ්වාසය නිසායි.

තාත්තා අම්මා කිව්වොත් ඔය පාරෙන් යන්න,
අර පාරේ යන්න එපා කරදර වෙනවා, හොරු ඉන්නවා කියලා කිව්වොත්
අපි ඒක පිළිගන්නවා. අපි දන්නවා අපිට ඒ කියන්නේ ආදර්ථ කියලා.
ඒ මිසක් හොරු ඉන්නවද කියලා බලන්නම මම යනවාද....?
බලලම මං පිළිගන්නම් කියලා අපි යන්නේ නැහැනේ.
එහෙම ගියොත් අපට අනර්ථයක්මයි වෙන්නේ.

ඒ වගේ ලොවුතුරා බුදුවරුන් මග පෙන්වන්නේ අවබෝධ කරලනේ.
අපට තියෙන්නේ සැක හැරල අවබෝධ කරගන්න.
බුදුහාමුදුරුවන් වදාළ ධර්මය හදාරලා ටික දුරක් යනකොට අපට සැක
හැරෙනවා. සැකේම අපට ඉන්න අවශ්‍ය නැහැ.

මුලදීම විවිකිවිඡාව කැඩෙනවනේ.

ධර්මය දකිනකොටම සක්ඛාය දිට්ඨි විවිකිවිඡා සීලබ්බත පරාමාස යන මූලික සංයෝජන දකිනකොට ධර්මය කෙරෙහි සැක හැරෙනවා.

.....ස්වාමීන් වහන්ස චරණයෙන් පස්සෙ පුපේ සිත පුපේ ශරීරයෙන් පැයින් වෙනවා තේද....?

.....මුඛ...!

.....සිත පුපේ ශරීරයෙන් පැයින්වෙලා පවකාශය තුළ සැරිසරනවා තේද ස්වාමීන් වහන්ස....?

.....හිරහැ...! එහෙම දෙයක් බුදුභාමුදුරුවෝ වදාරලා නැහැ...!

.....ස්වාමීන් වහන්ස ඒ ආකාරයට බොහෝ තැන්වල සඳහන් වෙනවානේ.

.....ඒ මිනිස්සුන්ගේ මත...!

බුදු භාමුදුරුවෝ වදාරලා තියෙන්නේ

මෙතනින් වුන වෙනකොටම, මිය යනකොටම, පුනර්භවය ලබනවා.

.....ස්වාමීන් වහන්ස පුනර්භවය ලබන්න ගැහැණු සත්වයෙකුගෙ ශරීරයක් තුළ කළලයක් පිහිටලා තියෙන්න බිනේ. ඒය ශරීරයේ ප්‍රායත්තරයේ කුසෙහි යම් ස්ථානයක විකාශනය වන තත්ත්වයක්. මනුස්සයෙක් වුණත් ප්‍රායත්තරයේ විකාශනය වන තත්ත්වයක්, බාහිරට පේන්නේ නැහැ. විකාශනය වෙලා බිහිවෙනකල් පැට පවබෝධ කරගන්න බැහැ වේ වගේ තත්ත්වයක් තිබුණද කියලා. පිච් ශරීරයක් පැහැලේ තිබුණද කියලා. නමුත් කළලය වෝරල සති 2 කින් 3 කින් මාසයකින් පිටිය හට ගැනීමක් සිදුද වෙනවා. ශරීරයේ ප්‍රායත්තර ක්‍රියාවලිය හා බාහිරව සිත පුනර කොහොමද සංපන්නයක් සිදුද වෙන්නේ.

.....මුඛ අසන්නේ බාහිරෙන් කොහොමද ශරීරයට අපකුල් වුනේ කියලා.

.....ස්වාමීන් වහන්ස වෙන එක ශරීරයකටවත් නොයා ඒ ශරීරයටම යනවා කියන එක වෙන්නේ කොහොමද? ඒක පිටට නොපෙනෙන යම් කිසි විශේෂ තත්ත්වයක්. කොහොමද ඒ සංපන්නයක් සිදුබ වෙන්නේ.

.....ඒක මෙහෙමයි.

චරංගවල ක්‍රියාකාරීත්වය අපට නොපෙනුනාට අපි නොපිළිගන්නේ නැහැනේ.

.....ඊෆ්පී දුරකථනයකින් කතා කරන්න ඒකට අදාළ අංකය යෙදුවොත් ඒ දුරකථනය කොහේ අත තිබුණත් නාද වෙනවානේ. වෙන දුරකථන එකකටවත් නොයා ඒ දුරකථනයටම යනවනේ.

ඒකට කාලයක් යන්නැහැනේ.

ඒ වගේ අපිට තරංග නොපෙනෙනයි කියලා

අපි ඒ සිද්ධාන්තය බැහැර කරනවද..?

මිය යන සත්වයෙකුට එයාගේ කප්පම් විපාකවලට අනුව ගැළපෙන නියම තැන ඒක පහළ වෙනවා.

.....**සුවච්ඡිත ව්‍යාජය ඒක වෙන්ගේ කොහොමද?**

ඒක තමයි. ඒ පිලිබඳව සැකයක් ඇති වෙනවා.

ඇතිවිය යුතුමයි. ඒ සැකය හැරෙනහේ ද්‍රව්‍යමය ලෝකයක් පිලිබඳ යථාර්ථය අවබෝධ වෙනකොටයි. දැන් අපි කොපිවර කථා කළත් ඔය දැකින්හේ තර්කයෙන් විතරයි.

මුලින්ම අපට වැටහෙන්න ඕනේ අපත් අප අවට තියෙන ද්‍රව්‍යමය ලෝකයක් තියෙනවනේ. ද්‍රව්‍ය නෙවෙයි. මේක ශක්තිය. තර්කයෙන් අපට යම්තරමක් දුරට පැහැදිලි කර ගත හැක.

දැන් විද්‍යාඥයෝ කියලා තියෙනවනේ ද්‍රව්‍ය වශයෙන් හැඳිලා තිබුණාට මේවා ඉලෙක්ට්‍රෝන, ප්‍රෝටෝන යන පරමාණු සංයුතීන් බෙදල තව තවත් ශක්තිය විතරයි කියලා හේද...? ද්‍රව්‍ය නෙවෙයි හේද...? න්‍යෂ්ටිය කියන ශක්තිය තවත් බෙදිය හැකියි හේද...? පැහැදිලිද...? ද්‍රව්‍ය වශයෙන් සලකන ලෝකය පරමාපර්ච වශයෙන් ගත් විට ද්‍රව්‍යද...? ශක්තියද...? ශක්ති ක්‍රියාවක්.

මම පොතක දැක්කා විද්‍යාඥයෝ කියලා තියෙනවා ගලක් කියලා දැක්කට එතන ගලක් නැහැ. උදාහරණයක තියෙනවා ටේබාලක් ඇඳලා ඒ ටේබාල හරහා ටේබාලක් ඇන්ද්‍රොත් කැපෙන තැන කතිරය ලක්ෂ්‍යයක්නේ. ඒ ටේබාල හරහා තව තව ටේබා විශාල ප්‍රමාණයක් ඇන්ද්‍රොත් අර ලක්ෂ්‍යය ගෝලයක් වෙනවා. ටේබා එකක්වත් දැන් පේන්නෙ නැහැ. ඒ තරමට අපි ඒ ලක්ෂ්‍යය හරහා ටේබා ගොඩක් අඳිනවා...

හිමුත් ඒ ටේබා එකිනෙක අයිත්තලොත් ගෝලයක් අයිත් වෙනවද...?

ඒ ටේබා එකිනෙකට අඳිනකොට ගෝලයක් එතනට ආවද...?

ගෝලයක් අයිත් කළෙන් නැහැ. ගෝලයක් එතනට ආවෙන් නැහැ.

පැහැදිලිද...?

දැන් ගෝලයක් ගැන කතාවක් තියෙනවද එතන....? අපිට ගෝලයක් වශයෙන් පෙනුනට එතන තියෙන්නේ ශක්ති කම්පන වලනය වන විට ඒ බල රේඛා කැපෙන තැන අපට දෙයක් ලෙස පෙනවා. දෙයක් නැහැ.

පැහැදිලිද...?

ශක්ති තරංග ගමන් කරන පට තියෙනවනේ. ඒවා එකිනෙකට කැපෙනකොට එතැන වස්තුවක් ලෙස අපට පෙනවා. නමුත් එතන පරමාට්ට වශයෙන් වස්තුවක් නැහැ.

ඒ වගේ මේ ලෝකෙම වස්ත නැහැ. ශක්ති කම්පන. ද්‍රව්‍ය නැහැ.

ශරීරය කියලා යමක් නැහැ. ඒක අපේ දළ විද්‍යානයට එන එකක්....!

අන්න ඒ ශක්ති ක්‍රියාව තුළින් ඒක දැකින්න ඕනේ.

ශක්ති ක්‍රියාව තුළින් දැක්කහම අපේ මනස හා මේ ඔක්කෝම අනන්‍යයි.

වෙන්කළ නොහැකියි. අප සහ අප අවට බෙදන්න බැහැ. දැන් ඔබ කිව්වත් මම කිව්වත් මේ ඔක්කෝම ද්‍රව්‍යමය ලෝකයේ සම්බන්ධයිනේ. ඔබ පිට කරන වාතය ගස්කොළවලටද ගස්කොළවලින් පිටකරන වාතය ඔබටද මටද අපි හැමදෙනාටද ද්‍රව්‍යමය වශයෙන් සම්බන්ධයි නේද...? ද්‍රව්‍යමය වස්තුවක්. ද්‍රව්‍යමය ශක්ති වශයෙන් සම්බන්ධයි.

සතරමහ භූතවල එතන තියෙන්නේ පොදු බවක්නේද...?

ආන්න එතනින් දැකින්න ඕනේ, විශ්වය කියන එක එකක්.

එතන... මෙනන... කියලා එකක් නැහැ..

අන්න එතනින් ගත යුතු පිළිතුරක් ඕක.

මේ දෘෂ්ටිය තියෙද්දී ඕකට පිළිතුරක් දෙන්න බැහැ.

" වැරදි ප්‍රශ්නවලට නිවැරදි පිළිතුරු නැහැ "

.....ඒ කියන්නේ ස්වාමීන් වහන්ස....

ප්‍රිශ්නය වැරදියි....!

ඒ නිසා නිවැරදි පිළිතුරක් නැහැ. ඒකට.

.....ප්‍රශ්නය වැරදි කියන්නේ ස්වාමීන් වහන්ස....?

හිවැරදි පිළිතුරක් ලබන්න නම් ප්‍රශ්නය නිවැරදි වෙන්න ඕනේ.

ප්‍රශ්නය නිවැරදි වෙන්න නම් එයාට ලෝකය පිළිබඳ යථාර්ථය අවබෝධවෙලා තියෙන්න ඕනේ.

අපත් අප අවටත් වෙන්කළ නොහැකි බව අවබෝධවෙලා තිබිය යුතුයි.

.....ඒ ප්‍රශ්නේ නිවැරදි වෙනවා කියන්නේ ස්වාමීන් වහන්ස....?

එයා බලන්නේ සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් මැරෙනවා ඉපදෙනවා යන සත්‍යය නෙවෙයි මේක හේතුඵල ධර්මයනේ. කෙනෙක් මැරුණා කෙනෙක් ඉපදුණා කියලා නෙවෙයි බලන්නෙ හේතුඵල ක්‍රියාවක් ලෙසයි බලන්නේ. හේතුඵල ඵල. ඒකයි මෙන නෝරාගන්න අමාරු.

පුද්ගලයෙක් අරගෙන තමයි පුනර්භවය ගැන මාතෘකාව හදාගත්තේ. පුද්ගල සත්ව කතාවක් නෙවෙයි මෙනෙ හේතුඵල ධර්මයක්. පුද්ගලයෙක් සත්වයෙක් මැරලා ඉපදුණා නෙවෙයි. පුද්ගල සත්ව සංකල්පය විතරයි. කර්මයට ඵලයක් තියෙනවා.

ඔහු මැරලා ඔහු උපදිනවා කිව්වත් වැරදි.

ඔහු මැරලා වෙන කෙනෙක් ඉපදෙනවා කිව්වත් වැරදි.

ඉපදීමක් මියයාමක් නැහැ කිව්වත් වැරදියි.

එනම් පුනර්භවයක් නැහැ කිව්වත් වැරදි.

ඔහු මැරල ඔහු උපදිනවා කිව්වොත් එයා වැටෙනවා ශාස්වත දෘෂ්ටියට.

එකම ආත්මය හවයෙන් හවය සැරිසරනවා කියන එකට වැටෙනවා.

ඔහු මැරල ඉපදීමක් නැහැ කිව්වොත් එයා වැටෙනවා උච්ඡේද දෘෂ්ටියට.

එතකොට මැරීවිච කෙනා ඉවරමනේ. උච්ඡේද කියන්නේ මරණයෙන් පසු ඔහුට ඉපදීමත් නැහැනේ. ඔහු ඉවරමනේ.

එය කරපු කර්මවලට කවුද වග කියන්නේ....? එයා කරපු කර්මවලට වෙන කෙනෙක් වග කියනවානම් ඒක හරිද....?

කෙනෙක් කරන කර්මවලට තව කෙනෙක් වග කියනවානම් ඒක හරිද....?

එහෙනම් ඒක ධර්මයක් වෙන්න බැහැනේ. කර්ම විපාක වෙන්නේ වරදින්මනේ.

ඔහුමයි විදින්නේ. ඔහුමයි විදියයුත්තේ.

ස්වාච්ඡිත ව්‍යාජය බෞද්ධ දේශනාවන්හි සඳහන් වෙනවා හැම දෙයක්ම අනිත්‍ය බව. දැන් අපි
සිත ප්‍රත්‍යාවයක් ලබමින් විවිධ සන්වයන්ට මාරු වෙමින් පවතින අවස්ථාවක් නොපෙනෙන
ස්වභාවයක් තුළ සදාකාලිකව පවතිනවා. මේ ස්වභාවයක් තුළ මේකේ නැවතීමක් දැකින්න නම්
සිත සංවර කභගෙන නිව්වාණ මාර්ගයට ගිහිල්ලා සත්‍යය අවබෝධ කරගන්න ඕනේ නේද....?

සිත කය දෙකම අත් හරිනවා. සිත කය දෙක ලෝකයට අයිතියි. සිත කය දෙකම
මමත්වයෙන් අල්ලගෙන ඉන්න නිසයි මේ කප්පම විපාක විඳින්නේ. ඒක ලෝකය බව දන්න
කොට තව දුරටත් ලෝකය හා සමඟ තිබෙන සම්බන්ධය අතහැරෙනවා.

**චිතකොට ස්වාච්ඡිත ව්‍යාජය සත්‍යය අවබෝධය කරනොගෙන නිව්වාණ මාර්ගයට
යොමු නොවුණොත් සිත සදාකාලිකව පවතිනව ද....?**

නිවැහැ සිත නිතරම වෙනස් වෙනවා.

සිත කියලා අපි කියන්නේ දැනීම, හැඳිනීම, විඳීම, රැස්කිරීම කියන ආකාර
හතරේ. ඒක හැමවිටම වෙනස් වෙනවනේ. ඔබ සිත කියන්නේ එදිනෙදා ජීවිතේ සිත
කියන එකටනේ. එදිනෙදා ජීවිතේ සිත කියන එකෙන් අපි මේ කතා කරන සිත. ඒක චිත්ත
වෛතසික. ඒක නිතරම විඳවන අතරින් හැසෙනවා. දැනීම, හැඳිනීම, විඳීම, රැස්කිරීම
සැපයුම් වශයෙන් ඉපදෙමින් හැසෙනවා. ඒක සිතේ පවතින සංසාරික ස්වභාවය.
ඇතිවෙන විට නැතිවෙන ස්වභාවය.

පරමාර්ථ මනස කියලා තව එකක් තියෙනවා. ඒ පරමාර්ථ මනස වෙනස් වෙන්නේ
නැහැ. පරමාර්ථ මනස ඔබගෙන් එකයි මගෙන් එකයි අපි හැමදෙනාගේම එකයි. ඒ
තමයි පරමාර්ථ මනස. දැන් මේ සිත කියන්නේ මනසට පිටින් ආපු එක අල්ලගෙන. ඒ
පරමාර්ථ මනස මවු කුසින් එළියට ඇවිත් අරමුණු නැති නිසා ටික කාලයක් ප්‍රභස්චරව
පැවතුණා.

" පභස්චර මිදුන් නික්බවේ චිත්තං " කියලා බුදුහාමුදුරුවෝ පැහැදිලි කළානේ.
සිත ප්‍රභස්චරයි, පැහැදිලියි. පිරිසිදුයි. පිටතින් එන ආගන්තුක හේතූන්ගෙන් මේ සිත
අපිරිසිදු වෙන්නේ කියලා. පරමාර්ථ මනසේ තියෙන තත්වය අපි ඔක්කොටම පොදු
මනසක්. ඒ තමා පරමාර්ථ මනස.

. දැන් ටීවී එකේ තිරය දිහා අපි බලා හිටියොත් තිරය දිහාද බලා ඉන්නේ ටීවී එකට වැටෙන ඡායාරූප දිහාද බලාඉන්නේ....? තිරය දිහා නෙවෙයිනේ බලන්නේ. තිරය දිහා තමයි බලා ඉන්නේ. නමුත් අපේ අවධානය තියෙන්නේ තිරයටද වැටෙන හෙවනැලිවලටද....? නමුත් තිරය උඩටනේ අර හෙවනැලි වැටෙන්නේ.

අන්න ඒ වගේ බලන්න අපේ මනස වෙනයි, මනසට පහළුවෙන සිතුවිලි වෙනයි. මනසට තමයි සිතුවිලි පහළ වෙන්නේ.

දැන් සිතුවිලි වලනේ අපි ඉන්නේ. නමුත් පරමාර්ථ මනස ඊට සැඟවිලා තියෙනවා. ආන්න ඒ තමයි අපි මේ හොයන දේ. අපි හොයන්නේ ඒක තමයි.

ඒ පරමාර්ථ මනස. ඒ පරමාර්ථ මනස හොයන්න අමාරු මොකද සිතමයි ඒකට භාවිතා කරන්න වෙලා තියෙන්නේ. සිත හොයන්න භාවිතා කරන්න වෙලා තියෙන්නේ සිතමයි.

ගොනා උඩ ඉඳුගෙන ගොනා හොයනවා කියන්නේ. මනස උඩ ඉඳුගෙන මනස හොයනවා. ඒ හෙවිල්ලෙන්ම මනස ආවරණය වෙලා තියෙනවා.

ප්‍රඥාවට විතරයි ඒක අනුවෙන්නේ. බුද්ධ දේශනාවට අනුව ඒ ක්‍රමය අනුවෙන්නේ ප්‍රඥාවට විතරයි.

එතන නැහැ උපතක් මරණයෙන් කැළඹීමක් සැපක් දුකක්. සදාකාලිකයි.

මනසට එන එන සිතුවිල්ල තියෙන්නේ නැහැ.

මනසට තමයි සිතුවිලි පහළ වෙන්නේ.

ස්වාමීන් වහන්ස සිතුවිලි තියෙන්නේ නැහැ කියන්නේ.

මනසට එන එන සිතුවිල්ල තියෙන්නේ නැහැනේ. නැතිවෙනවානේ. නැසෙනවනේ.

ස්වාමීන් වහන්ස නැවත නැවත සිතුවිලි එන්නේ.

නැවත නැවත සිතුවිලි එන්නේ අලුතින්නේ. සය ඉන්ද්‍රියන්ට හේතු යෙදෙන විටනේ

උල්පතින් එන වතුර හැමදාම අලුත්තේ. උල්පතේ කොච්චර වතුර ඉනුවත් එන එන වතුර අලුත්මතේ. කවදාවත් උනපු වතුර නෙවෙයිනේ ආයෙ උනන්නේ. අලුතෙන්මනේ එන්නේ.

ඒවගේ ආපු සිතුවිල්ලක් ආයෙ කවදාවත් එන්නේ නැහැ.

නැවතත් එන්නේ ඒ සිතුවිල්ලම වගේම වුණත් ඒ ගිය සිතුවිල්ල නෙවෙයි.

ඒක ගැනම හිතුවත් ඒකම නෙවෙයි.

ස්වාමීන් වහන්ස ආපට දැනෙනතේ ඒකම වගේනේ.

අපේ මෝඩ කමටනේ. ඒ හුස්ම පහරින්ද ඊළඟට පහල වෙන්නේ.

අලුත් හුස්ම පහරක ශක්තියෙන්නේ ඇතිවෙන්නේ.

ස්වාමීන් වහන්ස අතීතයේ සිදුවීම ඒ විදිහටම වගේනේ වෙන්නේ.

එහෙම ආවට ඒ ඒක නෙවෙයි. අලුත් පිටපතක්. පිටපත් ඉතින් කොච්චර ගැසිය හැකි ද....? ඒ පිටපත්තේ. ඒක කීපවාරයක් හිතුවත් අලුතින් මිස අරක නෙවෙයි නැසිවිච එක නැසුනමයි.

දැන් කවුරු හරි බැහැපු එකක් මතක් වුණා කියමු. ඒක දැන් මතක්වෙලා ඊලඟ මොහොතේ මතක් වෙන්නෙ දැන් මතක් වෙවිච එක නොවෙයි. ඒක ගැනම අරමුණු කරන්නේ ඒ ගැනම තමයි මතක් වෙන්නේ. නමුත් අරමුණු කරපු තැනැත්තන් ඒ අරමුණු කරපු රූපයත් අරමුණු කරපු සිතුවිල්ලත් නැසුනමයි.

නැවතත් පහළ වෙන්නේ අලුතින්මයි.

ඒ අලුතින් බව නොදැක්ක නිසාමයි නැවත නැවත පහළ වෙන්නේ.

අලුතින්ම පහළ වෙන බව දැක්කොත්.....නැසිවිච එක නැසුන බව දැක්කොත්..... ආයේ හිතුවත් ඔච්චරයිනේ. ඒ හින්දා ආයෙන් අරකට තියෙන ගැතිකම අතහැරෙනවා.

ඒක ආයේ හමිබවෙන්නේ නැහැනේ. ආයේ ආයේ හිතුවත් ඒක එතනින් ඉවරයිනේ. එතකොට ආයෙ මෙනෙහිවෙන්නේ නැතිව යනවා. අන්න එයා තරහෙන් මිඳුනා. ශෝකෙන් මිඳුනා. දුකෙන් මිඳුනා. රැවටිල්ලෙන් මිඳුනා. රාගයෙන් මිඳුනා. එහෙම තේරෙන්න ඕනේ.

මේක බොහොම සියුම් ක්ෂණික දෙයක් මේ අපි කථා කරන්නේ. කථා කරන්න ගොඩක්වෙලා ගියාට සිද්ධ වෙන්නේ ක්ෂණිකව.

මේ ලෝකෙම ක්ෂණ. අපත් අප අවට ක්ෂණ බව දකින්න ඕනේ.

ක්ෂණ කියන්නේ මොහොත.

පහන් දැල්ල බලන්න. ආලෝකය තියෙනවා වගේනේ කොච්චර බැලුවත් පේන්නෙ.

නමුත් ආලෝකය ක්ෂණයක් පාසා විහිදෙනවා නේද...?

අපිට පෙනෙන්නේ අලෝකය තියෙනවා වගේ. පවතින යථාර්ථයයි අපිට පෙනෙන එකේ කොච්චර වෙනසක් තියෙනවද බලන්න...? ඒ විදුලි ක්ෂණයක් පාසා ඇහැට ගලාගෙන එනනිසානේ ආලෝකය බවට පරිවර්ථනය වෙන්නේ. ඒ ආලෝකය වගේම ක්ෂණයක් පාසා අපේ ඇහැටේ වෙනස් වෙනවා. ඒ එන ක්ෂණයක් ගානේ මේ අවට පෙනෙන බිත්ති ගස්කොළ ආදි සියලු ම දේවල් වෙනස් වෙනවා. ඒ ක්ෂණයට වෙනස් වෙනවා. දෙවරක් දකින්න බැහැ කියන ආලෝකයේ ක්ෂණයට අපේ ඇහැටේ වෙනස් වෙනවා. රූපයත් වෙනස් වෙනවා. එතකොට ඒ මොහොතට මුණගැසෙන පිලිබිඹුවද, රූප ඡායාව, ඒකත් ඒක නොවෙයි නේද...? පැහැදිලිද....?

චිත්‍රපටියෙහි රූපරාමු විසි ගණනක් ගියහම තමයි අපිට එක රූපරාමුවක් තිරයට වැටෙන්නේ. අතක් ඔසවනවා නම් එහි රූපරාමු විසි ගණනක් ගියාම තමයි අපිට රූප රාමුවක්ලෙස පෙනෙන්නේ. ඒ වගේ ඔබ මා දිහා මා ඔබ දිහා බලන්න ඉන්න එක වාරකියක එලයක්ද...? අපිට දෙයක් ලෙස පිලිබිඹුවෙලා අපේ ලෝකයේ අපි ව්‍යවහාරය කරනවා.

නමුත් සිද්ධාන්තය නම් ඇස ක්ෂණයක්පාසා වෙනස් වෙනවා.

ආලෝකය ක්ෂණයක්පාසා වැටෙනවා. ගෝචරයවන වස්තූන් ක්ෂණයක්පාසා වෙනස් වනවා. එවැනි හේතූන්ගේ එලයක්නේ අපි මේ දකින්නේ. එලයද වෙනස් වෙනවා. හේතු සමග ක්ෂණයක්පසා වෙනස් වෙනවා. එලය නිත්‍ය කරලා, හේතු ගැන අමතක කරලා, එලය දිහා බලා ඉන්නවා. හේතු සමගම එලය දැකිය හැකිනම්,

මොකක්ද හම්බවෙන්නේ....? හේතුවන එලයත් ඔවුන්ගේ නිරෝධයත්. දැන් අපි හේතුව අමතක කරලා එලය දිහා බලා ඉන්නවා. ගලන වතුරේ වැටිලා තියෙන හඳ ඡායාව දිහා බලා ඉන්නවා, වතුර ගලනවා පේනවා. පතුලේ තියෙන හඳ දිහා බලා ඉන්නවා.

හදේ ඡායාව ගලන්නෙ නැද්ද?

.....පවතින යථාර්ථයයි අපිට පෙනෙන, අපි පිලිගන්න සිටිනා වගේ කොච්චර වෙනසක් තියෙනවද...?

සියල්ලටම තෙරුවන් සරණින් දුහම් ඇස පහළ වේවා.....!

Venerable Rev. Siyabalapitiya Buddarakkitha thero

Sri Buddarakkitha Assramaya, Bikku Traning Centar,
Galkadawala Road, Medagammana,
Katukeliyawa,
Anuradapuraya, Sri Lanka
land phone :0094 - 0352 859 639

Venerable Rev. Galatara Dammarakkitha thero

Buddarakkitha Assramaya, Metiyagane,
Beligala (Sabara),
Alawwa
Sri Lanka
land phone :0094 - 0353 350 585
Mobile phone : 0094 - 0715 950 400

(ඔබගේ ධර්ම අවබෝධය වර්ධනය පිණිස, ඔබ අතට ලැබීමට සැලැස්වූ මෙම පොත කියවූ පසු, උතුම් පුණ්‍ය ක්‍රියාවක් ලෙස අරමුණු කරගෙන, හැකි තරම් ඔබගේ හිතවතුන්ට සලස්වන්නේ නම් එය ඔබ කරගන්නා වටිනා කුසලයකි. අවම වශයෙන් ඔබේ ජීවිතකාලයේදී විසිපස්දෙනකුටවත් කියවීමට සලස්වා ඒ උතුම්ම දානයවන ධර්ම දානයමය පිංකම ඔබේ ජීවිතයට එක්කරගන්න. ඔබේ දායකත්වය යටතේ ඔබගේ ප්‍රදේශයේ මෙම පොත මුද්‍රණයකරවා බෙදීමටද හැකි නම් එයද මහඟු පිංකමකි.)

මෙම ස්චාමන් වහන්සේලා වැඩිවසන වෙනත් ආරාම

ශ්‍රී බුද්ධරක්ඛිත භික්ෂු පුහුණු ධර්මායතනය,

ගල්කඩවල පාර, මඩගම්මන මාවත, කටුකැලියාව අනුරාධපුරය

සාර්පුත්ත ආශ්‍රමය ගොඩගේවත්ත, පූජානගරය, අනුරාධපුරය.

ශ්‍රී බෝධිඥාණාරාමය, අංක 33 සංඝමිත්තා මාවත පූජානගරය, අනුරාධපුරය.

ශ්‍රී බෝධිරාජාරාමය, පාර්ටගම, ගලතර, මාවතැල්ල.

ශ්‍රී සම්බෝධි ආශ්‍රමය, අඹගම්මන, නාරම්මල.

සේනානායක ආරාමය, පැරණි නගරය, මාදුම්පේ.

තාවනා මධ්‍යස්ථානය, මහඋලුපිටිය, වයි හන්දිය, මීගමුව.

මෙය නොමිලේ බෙදන පොතකි. මෙවන් ධර්ම සාකච්චා හා ධර්ම දේශනා ඇතුලත් වෙනත් පොත් හා CD පිළිබඳ විස්තර සඳහා පහත දුරකථන අංකය අමතා ඔබට ලබාගත හැක.

ස්තූතියි

චන්. වර්ණකුල

(දුරකථන අංක : 0094 - 0785 271 274 - 0094 - 077 44 88 776)

පීච්චයේ ආපනු බලන්න ලකුණු තියෙනවද කියලා....?

.....සුළඟ හමනකොට ප්ලාශයේ වතුර රැළිවෙනවා.

සුළඟ හමලා ගිසාට පස්සෙ සුළඟ හැමු බවට

ලකුණක් තබලා ගියේ නැහැනේ.

ආයෙත් වතුර නිශ්චලයිනේ.

ඒ වගේ පීච්චයේ සැබෑ අතීතයක් තියෙනවද....?

.....අතීතය කියලා ඉතුරු වෙච්ච යමක් තියෙනවද....?

.....යුනිනිනි නගන්න, නගන යටනගන්නිගෙනවනේ....!

.....ඒ මතක සටහන් අතීතයද....? මතක සටහන්ද....?

සංවේදී සහෘද පර්ඡදය ඉදිරිපත් කිරීමක්

ISBN 978 - 955 - 8253 - 03 - 8